

odsev odseva

**Z velikimi
pričakovanji
v novo leto**

**Vidi se, da smo
bogata občina,
Trzin pa ne**

**15 let
PD Onger Trzin:
s složnostjo
do uspeha**

**Borut Čontala:
"Novinar sem
postal povsem
slučajno!"**

SAM d.o.o.

Trgovina z gradbenim materialom
Krakovska 4b, DOMŽALE
TEL: 061/716-454
FAX: 061/713-288

Prodajni center Laskova vas
Laskova vas 84, PREBOLD
TEL: 063/702-250
FAX: 063/702-251

Franchizing: Siporex - SAM
SAK d.o.o., KISOVEC
TEL: 0601/71-182

VSE ZA GRADNJO IN OBNOVO!

AKCIJSKE CENE V JANUARJU!!!

še po starih cenah vam nudimo:

- strešniki BRAMAC
- opeko MODULARNI BLOK in ostale opečne izdelke
- IZOLACIJSKI material
- APNO, CEMENT
- zidarsko ORODJE, in drugo potrebno za gradnjo in obnovo
- mešalce, cevne odre, podpornike...
- stavbno pohištvo, okna, vrata, strešna okna VELUX, parket, program JUB-a...
- Nudimo možnost DOSTAVE Z AVTODVIGALOM

V trgovinah vas pričakujemo vsak dan od 7 - 19 ure, ob sobotah od 7 - 13 ure.

CENTER ZA TUJE JEZIKE

Slamnikarska 1,
1230 DOMŽALE
Tel./fax: (061) 716 913

Vpisuje v tečaje angleškega jezika. Od 12. januarja dalje.
Med 8. in 12. ter 14. in 18. uro.

SADJE ZELENJAVA "PRI MARTINEZ" VABI

PESTRÁ PONUDBA VSEH VÍŠČADJA IN ZELENJAVE,
OSVEŽILNIH PIJAC IN DRUGIH PRIBOLJSKOV,
DNEVNO SVEŽE SEZONSKO SADJE IN ZELENJAVA.

VSAK DAN OD 8.30 DO 19.00

PRI MARTINEZ, TRZIN, MLAKARJEVA 7

TEL: 061 / 716-734

Ljubljanska 91, 1230 Domžale
tel./fax: 061 721-057

- atelje za portretno in amatersko fotografijo
- ekspres color in č.b. laboratorij
- povečave in uokvirjanje fotografij
- foto reportaže
- fotografiranje za prospekte
- foto trgovina

Želite obnoviti stare slike? Morda je ta čas primeren za to! Pri nas vam to naredimo hitro in kakovostno!

VAŽNO JE, DA SMO PREŽIVELI!

Pa je za nami najdaljša noč in preskok v novo, upov polno leto. Spontinoma na tisto noč se zdaj lahko le še nasmejnemo; eni, ker se spominjajo mačka, ki so ga imeli potem; drugi, ker si mislijo, da iz tega ni treba delati cirkusa, saj so vedno pričakovanja večja od resničnosti in silvestrovanje zanje ni bilo takšno, kot bi lahko bilo, tretji - in upamo, da so v večini, pa zalo, ker so se takrat imeli res lepo.

Kakor koli že, v Trzinu je bil cel december prazničen. Pa ne, ker bi nam drugi kaj pomagali, praznično je bilo zalo, ker smo december prazničen naredili Trzinci sami! Začelo se je z miklavževanjem, ki so ga pripravili v dvorani KUD-a, potem pa so se vstrelile številne prednovoletne zabave. Veselo je bilo v trzinskih društvih in organizacijah, prišel je Božiček, ponekod tudi dedek Mraz, na KS so se spomnili starejših krajanov... Bilo je kar veselo in družabno. Trzin je bil okrašen sicer precej bolj skromno kot Domžale, vendar so se nekateri posamezniki potrudili in okrasili svoje hiše in bližnja drevesca z lučkami, tako da se je bilo kar prijetno sprehajati po trzinskih ulicah. Pa ne zaradi tistih nekaj zvezdic, ki jih je za okrasitev našega kraja prispevala občina! Prijetno je bilo predvsem, ker so se izkazali nekateri Trzinci!

Potem pa je prišlo silvestrovo in smeli poskus Športnega društva, da bi Trzinci silvestrovali v svojem kraju. Sivar se ni najbolje posrečila, vendar nikomur to ni preveč seglo do srca. Bo pa prihodnje leto bolje! Z nekaj več denarja bi se dalo narediti kaj več, s tislimi parimi fičniki, ki so jih Trzinci za prednovoletno in novoletno veselje dobili od presvetle občine, pa se res ni dalo narediti kaj več. Domžalčanom je bilo lahko "s polno rliko kakat", bi rekel Štempelčkov Tonček, mi pa vseeno nismo tako lanko piskali! Smo pa Trzinci že iz drugega testala!

Tudi novoletno obdobje nas je lahko še bolj utrdilo v prepričanju, da moramo biti samostojna občina. Če se bo to zgodilo, se bomo z našim denarjem lahko kitili in veselili mi, ne pa drugi!

Preživeli smo in zdaj gremo naprej v tigrovo leto! Pravijo, da takšno leto lahko prinese precej pretresov, nekateri vraževerni in nepopravljivi pesimisti pa celo trdijo, da bo leto salanovo leto. Nimamo ravnokristalne krogle za prerokovanje, vendar upamo, da se napovedi ne bodo uresničile in da bo to leto eno pomembnejših v trzinski zgodovini. Skoraj gotovo bo Trzin letos eno samo gradbišče. Dobili naj bi obvoznico, gradbeni stroji bodo zabrnili v bodočem centru Trzina, prostor med industrijsko cono in preostalim delom

Trzina bo krepko spremenil podobo, končno naj bi uredili jemčvo ceslo in hodnike ob Mengeški, gradbenice pa pričakujejo še na nekaterih drugih mestih.

Kaj bodo vse te spremembe prinesle Trzinu, bo pokazal čas, nihče pa nam ne more šteti v zlo, če računamo na najboljše in na razcvet našega kraja. Podobno kot smo se pri novoletnih praznovanjih opirali predvsem na lasne moči, tudi za naprej lahko računamo, da bo največ odvisno od nas samih. Prav zaradi tega ne bi bilo napak, če bi Trzin res lahko samostojno odločal o svoji usodi. Na drobtinice od pogače, ki jo krepko mesimo tudi mi, ne moremo pristajati!

Urednik

ODSEV - glasilo KS Trzin

Glavni in odgovorni urednik:

Miro Štebe

Člani uredniškega odbora:

Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Jani Mušič, Viktorija Pečnikar - Oblak, Mojca Senica in Jože Štih

Tehnično urejanje:

Emil Pevec

Fotografije:

Mojca Rušigaj

Lektoriranje:

Marija Lukan

Tisk:

Bavart Trading d.o.o., Ljubljana

Naklada:

1200 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Po menjarju Mesečnice za kulturo Republike Slovenije št. 416 - 395/97 književni časopis Odsev spada med proizvode informacijskega sistema iz 10. točke listine št. 416/97, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvoda.

IZ VSEBINE:

PREDPRAZNIČNO SREČANJE STAREJSIH KRAJANOV IN INVALIDOV 21.12.97	8
ODIGRALI SMO NEKAJ DOBRIH IGER	10
"TRZINSKI" PEDIATER IN KARDIOLOG	14
TRZINSKA FARA V LETU 1997	15
ŠTEFETOVIMAMO VONJ PO MOTORJIH V KRV	16
STRELSKI PRAZNIK V TRZINU - PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOSTA	22
USPEŠEN PRVI NASTOP ALEKSANDRA NADJA NA SVET. MLAD. PRVENSTVU V ŠAHU	25
LEP GLEDALIŠKI POZDRAV, DRAGE DAME IN GOSPODJE!	26
OBRAZI NAŠEGA ČASA	27
DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI	27

Slika na naslovnici:

Januarski pogled na trzinsko Zareher. Na levi strani je vidna trasa bodoče štiripasovnice.

(foto: Mojca)

Borimo se proti oviram, da bi dosegli mir, in ko to dosežemo, postane mir neznošen.

(H. B. Adams - ameriški zgodovinar)

Z VELIKIMI PRICAKOVANJI V NOVO LETO

Začetek novega leta je primeren čas, da se ozremo na dosežke minulega leta in predstavimo načrte za naprej. Predsednika sveta KS Trzin Toneta Ipavca smo povprašali o tem, kako ocenjuje minulo leto v KS in kaj je bilo v Trzinu narejenega.

V letu 1997 je bilo narejenega bore malo. Načrti so bili bistveno večji, vendar se je vse največkrat izjalovilo lik predno je bilo treba kako stvar uresničiti. Razlogov za to je več, najpogostejši pa je ta, da je KS povsem nemočna, če za to niso tudi v občini. To še zlasti velja za načrte na področju infrastrukture.

Kljub zelo velikim prizadevanjem praktično skozi vse prejšnje leto vse kaže, da nam v prvem krogu ne bo uspelo doseči, da bi postali samostojna občina, čeprav druge poti za Trzin, po mojem, ni. Še naprej si bomo močno prizadevali, da bi to postali v čim krajšem možnem času.

Kar se drugih stvari tiče, še zlasti na področju infrastrukture, lahko zdaj samo ugotovljamo, da ni bil narejen hodnik za pešce ob Mengeški cesti, prav tako pa ni bila posodobljena Jemčeva cesta in to niti v listem delu, za katerega smo mislili, da bo zanesljivo že končan. Ti dve postavki izhajata iz leta 1995, ko je o tem sklepal še prejšnji svet KS in se o tem tudi dogovarjal z občino. Razlog, zakaj tako, je spel v nemoči KS.

Prav tako ni bila izvršena sanacija kanalizacije v Trzinu Mlake. Ni bila narejena večnamenska športna ploščad na 5 000 m² kupljeni parceli za gostišče min Trzinka. Ni bila določena lokacija za pokopališče, ni bilo, po želji krajanov, prekvilificirano zemljišče, ki za kmetijstvo, kljub temu da je uvrščeno v prvo kategorijo, nima nobenega pomena. To je t.i. parcela Zavaka pod Jablami. Isto velja za parcelo za zbiralnice mleka ob Hahatovi ulici, kjer je dostop na parcele nemogoč, če ne greš preko parcel drugih lastnikov. Tista zemljišča bi morala biti namenjena pozidavi. Ni bil narejen celosten prostorski načrt, plan večfaznih prihodnjih gradenj, ki so bile zamišljene do leta 2050. Še bi lahko našteval, česa vse ni bilo narejenega. Seznam je dolg.

Kaj pa je bilo narejeno?

Tega je bilo bistveno manj. Za uspeh, ne KS kol take, ampak občine Domžale, lahko štejemo, da je dosegla podpis izvajalske pogodbe za izgradnjo štiripasovnice in obvoznice na južnem koncu Trzina. Isto velja tudi za nameravano gradnjo bodočega cen-

tra Trzina. Naložbi bosta odločilno vplivali na prihodnje življenje v našem kraju.

Kar se tiče uspehov same KS pa lahko rečem, da smo uspeli legalizirati brunarico ob smučišču v Dolgi dolini. Športna sekcija je redno vzdrževala smučišče, ki pa letos še ni zaživel zaradi vremenskih razmer. Športno društvo je bilo tudi sicer zelo dejavno. Skupaj z vrlicem Žabica so organizirali otroško olimpiado, ki je bila izjemno dobro sprejeta med ljudmi, in vse kaže, da bo postala tradicionalna, ob koncu leta pa so poskrbeli za prihod Božička. Pripravili so tudi nekaj odmevnih tekmovanj. Na splošno moram reči, da se v trzinsem društvenem življenju kaže živahnejši utrip.

Lani so bile izpolnjene tudi nekatere večje želje Trzincev. Tu mislim predvsem na ležeče policaje, ki so jih namestili Za hribom ter na Kidričevi in Mlakarjevi cesti. Končno so postavili in nazadnje tudi usposobili semafor ob križišču, ki stoji ob industrijski coni. Te stvari so bile v večji meri odvisne od občine in drugih zunanjih faktorjev kot pa od same krajevne skupnosti, čeprav je KS stalno pritisкала na pristojne, da bi le stvari uredili.

Pohvaliti bi tudi županjo, ki je zagotovila dovolj sredstev, da smo lahko za kulturni dom kupili 150 novih slofov in dopolnili elektronsko opremo odra.

Zelo pomembno se mi zdi, da je svet KS na zadnji seji v prejšnjem letu, ki je bila bolj slavnostnega značaja, sprejel dva sklepa. S prvim smo sprejeli statut KS, v katerem so zapisana pravila, kako naj se krajani obnašamo v tej lokalni skupnosti, drugi, mogoče še pomembnejši sklep, pa je, da smo določili datum trzinskega krajevnega praznika. Tu smo posegli v zgodovino in ugotovili, da je bilo ime Trzina prvič omenjeno pred 725 leti. To je zapisano tudi v Siražarjevi knjigi.

Zakaj je to tako pomembno? Rad bi poudaril, da smo primesna KS, takorekoč naslonjeni na glavno mesto Slovenije, in da nam v prihodnje preti velika nevarnost spojitve z Domžalami in Ljubljano, zato se mi zdi pomembno, da še pred to utopitvijo opozorimo na zgodovinske korenine našega kraja. Določitev praznika s tako zgodovinsko letnico to vsekakor je. Kaj več bomo o tem pisali v kateri od prihodnjih števil Odseva.

Nenazadnje pa bi med uspehi preteklega leta še omenil, da se je, kot vidite, v naše in vaše veselje časopis Odsev prijel in ga velika večina Trzincev komaj pričakuje, da iz njega izve, kaj se v Trzinu novega in zanimivega dogaja.

Na splošno gledano, preteklo leto le ni bilo tako slabo, vendar se leto vse prehitro izteče, da bi lahko izpolnili vse načrte in želje.

To priliko bi tudi izkoristil, da vsem krajanom Trzina še enkrat zaželim mnogo zdravja in družinske sreče in pa dobrih medsebojnih sosedskih odnosov v tem letu, hkrati pa jim želim tudi blagohotnega pogleda na delo KS.

Kaj pa v KS pričakujete od leta 1998?

Od leta 1998 pričakujemo veliko, hojmi pa se, da bodo, kot vsako leto, pričakovanja večja, kot pa bo realizacija.

Gradnja centra Trzina naj bi bila za Trzin v tem letu najpomembnejša investicija. Po zadnjih podatkih naj bi na tem prostoru zraslo več kot 200 stanovanj in kakih 40 lokalov. Ko bo komunalno urejeno, bo to prvo jedro mestnega značaja v našem okolišu. Upam, da takih jeder v Trzinu ne bo veliko in da bo naselje ohranilo vsaj delno vaški in primesni značaj bivalnega prostora. Svet KS se bo v tej smeri tudi trudil, zato bi bilo treba čim prej izdelati celosten prostorski načrt za vseh 560 ha površine, kolikor jo pokriva KS.

Za leto 1998 smo občini Domžale že posredovali naše potrebe, ki naj bi jih vključili v občinski proračun, in upam, da nam bodo na občini v dobrši meri ustregli. V Domžalah sicer govorijo, da bo Trzin v prihodnjih letih največje gradbišče - tu seveda mislijo na obvoznico, povezovalno cesto, center in ob tem potrebne infrastrukturne objekte.

V letu 1998 naj bi tudi začeli z urejanjem plinskega omrežja v občini. Kol so mi zagotovili na občini, naj bi bil Trzin v prednostni skupini, se pravi v prvi fazi plinifikacije. Vzporedno s tem pa načrtujemo, da bi napeljali tudi razvod za kabelsko

televizijo. V prvih mesecih tega leta naj bi že startali z deli.

Pričakujemo, da bo letos vendarle dokončan pločnik oz. hodnik za pešce ob Mengeški cesti, da bo opravljena rekonstrukcija celotne Jemčeve ceste (vodovod, preplastitev z asfaltno, hodnik za pešce in razsvet-

ljava), skupaj s štiripasovnico bodo naredili tudi povezovalno cesto s hodnikom za pešce in kolesarsko stezo med industrijsko cono in preostalom Trzinom, upam pa tudi, da bo leto 1998 končno le tisto, ko bomo lahko rekli: sanirali smo kanalizacijo v naselju Mlake. To so glavni načrti, zraven pa so še drugi, vz-

posedni, to je asfaltiranje več manjših odsekov cest in nadaljnja aktivnost v družstvih. Načrtov je še veliko, pa naj bo za to število dovolj, o drugem bomo govorili v prihodnjih številkah Odseva.

Miro Štebe

V DOMŽALAH SO ZADOVOLJNI, SMO LAHKO TUDI MI?

Na koncu prejšnjega leta so občine, naslednice nekdanje občine Domžale, podpisale pogodbo o razdružitvi premoženja stare, skupne občine. Župani občin Domžale, Mengeš, Lukovica in predsednik občinskega sveta občine Moravče so podpisali sporazum, po katerem bo nova občina Domžale podedovala nekaj več kot 60 % zapuščine, Mengšu pripada 14 %, Lukovici in Moravčam pa po 12 %.

Županja občine Domžale je ob tej priliki na novinarski konferenci, kot so poročali drugi javni mediji - predstavnika Odseva na takšne tiskovne konference ne vabijo, izrazila zadovoljstvo, njenemu mnenju pa so v večji ali manjši meri pritrili tudi predstavniki preostalih občin.

Razlogov za zadovoljstvo podpisnikov je več, če ne drugega, bodo zdaj lahko občine začele medsebojno urejati nekatere zadeve, ki jih, dokler ni bila opravljena delitvena bilanca, niso mogli. Po hvatno je tudi, da so dokaj hitro dosegli dogovor - v nekaterih drugih slovenskih občinah, ki se ukvarjajo s podobnimi problemi, je razdruževanje precej trše in počasnejše.

Kaj ta sporazum pomeni za Trzin?

Pogajalci so se več ali manj strinjali, da razvoj nekdanje občine ni bil enakomeren, saj se je denar zbiral in tudi trošil predvsem na enem mestu. Območji občin Lukovica in Moravče sta ostajali predvsem kmetijsko, manj razvito območje, v Domžalah in njegovi bližnji okolici, tudi v Mengšu, pa je bil razvoj hitrejši. Tam se je več vlagalo in tudi trošilo skupnega denarja. Novi občini Moravče in Lukovica zdaj zgovorno kažeta, da bi bilo s pravičnejšo delitvijo denarja mogoče precej bolj enakomerno razvijati občino, kot pa so jo. Prav zaradi tega bo morala nova občina Domžale 5 let plačevati Moravčam in Lukovici, vsaki občini posebej, po 30 milijonov tolarjev proračuna - se pravi, da bo morala vsaki vrniti po 150 milijonov SIT, ki jih je porabila. Verjetno je to vsaj delno opravičilo za tisto, česar prebivalci lukovške in moravške občine niso bili deležni v stari občini, pa bi morali biti.

Vse lepo in prav, kaj pa Trzin?

Naš kraj je ostal v novi občini Domžale in tako bomo skupno 5 let plačevali kazen za preveč v Domžalah porabljenega denarja. Vendar, ali so tudi Trzinci v preteklosti prekomerno trošili skupni denar?

Daleč od tega! Kot smo v našem časopisu že nekajkrat dokazovali, je bil Trzin ves čas in je še, molzna krava občine Domžale. Tega na občini ne slišijo radi, vendar držijo Trzin se je res hitro širil, vendar so umni urbaneži in občinski veljaki to rasti urejali tako, da so vse

posege in naložbe v Trzinu krili z denarjem, ki so ga pobirali od bodočih Trzinčev. Prišleki so svojo vselitev v Trzin preplačali, saj so morali s tem, ko so kupovali parcele in hiše, plačevati vse: vrednost parcel, popolno komunalno ureditev, gradnjo in same hiše ali stanovanja. Projeklaatom je takrat nagajala inflacija, zalo so naselje hitro širili, risali nove in nove vrste hiš in s tem krili vse stroške ureditve naselja, pa še kaj je kapnilo v skupno občinsko blagajno. Javna skrivnost pa je, da je kaj kapnilo tudi mimo, v zasebne žepke.

Kar so jim obljubljali, so si morali vnaprej plačati

Zgodba se je ponovila z industrijsko cono Trzin. Tisti, ki so kupovali obrate, delavnice in hiše v njej, so plačevali tudi asfalt na cestah, urejeno kanalizacijo, zadostil močan vodovod, javno razsvetljavo in še vse druge komunalne in infrastrukturne dobrine. Ko so kupovali parcele, so jim urbanisti kazali načrte umno urejene industrijske cone, ki je nikoli ni bilo in tudi več ne bo mogla biti. Na občinski ravni so znali novim "strankam" pobrati denar, celo pogodbe so podpisali, v coni pa stvari, ki bi morale biti končane že v prvi fazi gradnje, še zdaj niso urejene. Težava je v tem, da je denar, ki so ga prišleki za obljubljeno plačali, na občinski ravni enostavno poniknil.

V Domžalah zaljubljujejo, da so denar pravično porabili na območju celotne stare občine Domžale in da bi morali dolgove torej plačati vsi, tudi tisti, katerim bomo 5 let plačevali tisto, česar niso dobili.

Odškodnino tudi Trzinu

Tudi Trzinu bi morali plačevati tisto, za kar je bil prikrajšan, predvsem pa bi morali v našem kraju narediti, za kar so denar pobrali, pa niso naredili. Ali pa bi morali denar vrniti z obrestmi in pustiti, da Trzinci to uredimo v svoji občini?

Na občini zdaj pravijo: lani smo vam položili ležeče policaje in uredili semafor na križišču za IOC. To je res, povedo pa ne, da za to ni šel denar iz proračuna, ampak da so to povsem druga,

namenska sredstva. Začeli so sanacijo Jemčeve ceste, pa je to dolg občinskega proračuna še iz leta 1995. Marsikaj je le pesek v oči. Letos bo občina morala za sanacijo ceste M-10 iz proračuna nameniti 140 milijonov SIT, toda s tem bodo pridobile tudi Domžale. Sploh pa, kaj je 140 milijonov v primerjavi s tolarji, ki konstantno odtekajo iz Trzina ali pa denimo z milijoni za sanacijo domžalskega pokopališča, da o kulturnem domu ne govorimo!

Miro Štebe

Foto: Mladen

VIDI SE, DA SMO BOGATA OBČINA, TRZIN PA NE

Če ste se za praznike sprehodili po Domžalah, ste res lahko začutili praznično vzdušje. Bilo je tepo! Na stotine luči, skoraj kot v Las Vegasu! Ne vem, če je bilo še katero slovensko mesto tako razkošno okrašeno; Ljubljana ni bila.

Prav je, da so bile Domžale okrašene in Domžalčanom privoščim lepo mesto, nena- zadnje je tudi središče naše občine, zabo- lelo pa me je, ko sem štel snežinke na drogovi- h za javno razsvetljavo po Trzinu.

Pristal bi na takšno razliko, če ne bi vedel, da se v skupno malho v Domžalah iz Trzina steka neprimerno večji tok denarja, kot ga Trzin- ci dobimo povrnjenega od občine. V Domžalah bodo spet zagotavljali, da je za vse enako poskrbljeno, ampak saj nismo otroci, in čas pravilje je že zdavnaj mimo. Slike, ki smo jih posneli istočasno v Trzinu in Domžalah, zgovorno pričajo o tem, v kakšnem razmerju so nam v Domžalah pripravljeni vračati naš denar.

dicionalnemu novoletnemu koncertu Sim- foničnega orkestra Domžale Kamnik, bo- žično novoletnim prireditvam v Knjižnici Domžale, glasbeno plesnim, gledališkim in filmskim predstavam za učence osnovnih šol ter za Veseli december v OŠ in vrtcu litan. Le trzinski šolarji, ki so si ogledali nekaj prednovoletnih predstav, so odskrt- nili nekaj tolarčkov iz tega kupčka. V Trz- inu so v vrtcu pripravili Veseli december in skupaj s Športnim društvom še igrice in obisk Božička v dvorani KUD-a, vendar iz občinske hlagajne za to ni kapnil niti tolar. Prav zanimivo je, kako je to uspelo lhancem, da o Domžalčanih ne govorimo. So med enakimi eni spet bolj enaki?

Za silvestrovanje na prostem v Domžalah je občina namenila organizatorjem približno en milijonček. Če bi imeli v Trzinu le desetino teh (pa iz Trzina v domžalsko hlagajno priteče precej večji odstotek) to- larjev, bi bilo silvestrovanje v našem kraju precej bolj veselo in uspešno, kot je bilo. Že res, da so v Domžalah silvestrovali tudi številni Trzin- ci, ampak saj jim kaj drugega ni ostalo. Le tako so se lahko prepričali,

Štiri so ob Ljubljanski cesti (dve pred križiščem ob gasilskem domu in dve ob križišču pri banki, na križišču za OIC ni bilo ničesar) nakazovale, da smo v praznič- nem obdobju. Ob Mengeški cesti ni bilo več kot deset snežink, pa še vse niso gorele. Prava beda! Na Jemčevi, Habatovi, Mlakarjevi, Kidričevi in drugih ulicah v Trzinu ni bilo občinskih lučk. Če ne bi Trzina krasile živopisne lučke na sm- rečicah, balkonih in oknih zasebnih hiš, bi težko verjeli, da smo tudi v Trzinu prazno- vali. Pred prazniki je bil del starega naselja sploh zatemnjen, saj kar precej časa niti javna razsvetljava ni gorela. Električarji so verjetno imeli precej dela z vsemi lučkami v Domžalah, saj je center občine takrat že sijal v prazničnem okrasju.

Za Trzince miloščina

Pred novim letom so v Domžalah sporočili delne podatke o tem, koliko denarja naj bi porabili za miklavževanja in druge pred- in novoletne prireditve. Številke so objavili tudi v nekaterih javnih glasilih. Č. so podatki točni, naj bi za prednovoletni in novoletni utrip v občini porabili več kot 3 milijone in četrt tolarjev. Za Miklavževanja so tako na- menili 1.280.000,00 SIT. Iz te vsote je v Trzinu le KUD France Kol- lar za prireditev Miklavž prihajala prejelo 30.000,00 SIT. Občinski Miklavž je bil neprimerno bolj darež- ljev v Domžalah in še neka- terih privilegiranih okoljih, v Trzinu pa bi mahal s prazno vrečo, če se ne bi izkazali starši in prizadevni člani trzinskih društev.

Nekaj več kot milijon tolar-jev je bilo namenjenih za sofinanciranje božičnih in novoletnih prireditev. Večji del teh sredstev so nameni- li tradicionalnemu božične- mu koncertu Domžalskega komornega zbora, 27. tra-

kako prijetno znajo v Domžalah porabiti tudi trzinski denar in od tega so vsaj kaj imeli. Treba pa je pohvaliti županjo Cveto Zalokar Oražem, ki je med prazniki z darili in dobrimi željami obiskala več starejših občanov in družin z večjim številom otrok, saj je v sklopu te pristrčne in tople akcije zašla tudi v naš kraj.

Miro Šlebe

SREČANJE NAJMLAJŠIH Z BOŽIČKOM

Športnim društvom Trzin, priredil novoletno rajanje. Zbralo se je več kot 115 otrok in mnogo staršev. Najprej so si ogledali igrice Božično drevo (H. C. Andersen), nato pa so otroci pogumno stopili na oder in svojim staršem in ostalim obiskovalcem pokazali, da se v vrtcu ne samo igrajo, temveč tudi užijo plesati. Pod vodstvom plesne šole Miki so zaplesali nekaj pristrčnih plesov. Sledilo je drugo dejanje predstave, nato pa prihod Božička in razdelitev daril.

Lahko rečemo, da je bilo slovo starega leta v Trzinu kar pestro, še zlasti to velja za praznike, ki jih imajo najmlajši verjetno najrajši. Miklavž, Božiček in dedek Mraz so zdaj s svojim spremstvom že odpotovali v svoja

domovanja, od koder že budno opazujejo, kdo je priden in kdo ne.

Organizatorji se zahvaljujejo: Mc Donaldsu iz Domžal (za sok in balone), Bonsaju Trzin d.o.o., Gloriji baru in Urši Mandeljc za igrice.

NOVOLEETNI ŽUR V TRZINU

Na najdaljšo noč v letu in preskok iz starega v novo leto nas vežejo le še bolj ali manj prijetni spomini. Tokrat so Trzinci, po daljšem času, spet lahko silvestrovali v dvorani KUD Trzin.

Lahko rečemo, da je bilo silvestrovanje kar uspešno, čeprav je bilo samo 20 obiskovalcev. No ja, kakor koli že, zabavali smo se. Za pijačo in hrano je poskrbel Glorija bar, za glasbo in svetlobne efekte pa ŠD Trzin.

Kljub slabemu obisku nismo obupali in že mislimo na naslednje leto. Zato ste že zdaj vsi vabljeni, da naslednje silvestrovo preživimo skupaj v domačem kraju.

BREZOVCE 8, IOC TRZIN
TEL.: 162 12 54; 162 12 57
(TAKOJ ZA PIRAMIDO)

V SVOJI MALOPRODAJNI
TRGOVINI PONUJA
MODNE TKANINE

PO UGODNIH CENAH IN
ŠIVANJE PO MERI
ODPRTO VSAK DAN OD 7.^h DO 19.^h
V SOBOTO OD 8.^h DO 13.^h

PREDPRAZNIČNO SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV IN INVALIDOV 21.12.97

Ko leto se izteka in spet starejši bomo vsi,
presenečenje smo doživeli, v naši krajevni skupnosti.
Smo praznikov se že kar bali,
saj betežni smo postali in eni bi najraje kar jokali.

V krajevni skupnosti pa modre glave razumejo težave prave,
kako počutiš se in kako živiš, ko sedmi križ si naložiš.
Ko so skupaj se dobili, so sklenili, da nas bodo razveselili,
in tudi na invalide niso pozabili.

Ko prejeli smo vabila, se nam samozavest je povrnila
in tako smo ugotovili, da smo se v pravi krajevni skupnosti naselili.
Hvala organizatorjem in vsem, ki so se nemalo potrudili,
da so mize obložene in so nas res razveselili.

Povrnili smo se v mladost in se spominjali,
kako bilo je nekoč,
ko so s Francetom otroci nam zapeli Sveto noč.
Ko Joži je Kališnikova pela nam tako iz srca,
se marsikomu solza je utrnila,
saj so vse pesmi bile iz naše mladosti
in le-te lahko pričarajo nam še radosti.
In citre kot da z nami bi jokale
in naša leta obžalovala,
po strunah brenkal je zdaj tu, zdaj tam,
vsem dobro nam znani Miha Dovžan.

Se takih dni še vsi želimo, da nam v spominu bi ostali
in vsaj ob koncu leta bi še skupaj pokramljali, se nasmejali in plesali,
saj le veselje lepša nam življenje in le tako pozabiš na trpljenje.
Sedaj bom strnila utrinke svoje, domov smo vračali se vsak po svoje,
a še dolgo prijetna misel spremljala nas bo,
zato hvala predsednik Tone. Lepo je bilo!
Želimo, da bi še kdaj prišla k nam Kališnikova Joži in Miha Dovžan.

Amalija Vouk

Foto (vse): Urša

JANUAR — PROSINEC

Zvezda stije na snežene ceste ...
Sveti trije kralji, kam pa greste?
Srečo voščil se pri vas ustavimo,
bob, kolače v cekarje pospravimo.

(Iz pratike Vodnikove družbe)

V prosincu toplota, v svečanu (februar) mrzlota.
Če v januarju drevje od mraza poka, jeseni s sadjem prechloženo stoka.
Kadar prosinec odpira dežnike, žetve poletne ne bodo velike.
Makarj (2. januar) jasen ali meglen naznanja prav tako jesen.
Če so na tri kralje (6. januar) jamice polne vode, bomo imeli jeseni polne sode.
Če je na Pavla (15. januar) jasno nebo, dobra bo letina, stari pojo.
Če Pavla dan je čist in jasen, bo zemlje sad v tem letu krasen.
Če Pavla je dan oblačen, bo trebuh večkrat lačen; če megla stoji, bo mnogo bolnih ljudi.
Če se na Vincenca (22. januar) dan sonce peče [sije], obilo vina v sode steče.

(Slov. ljudski rek)

Prosinec — To je staro slovensko ime za prvi mesec v letu in za latinski januar. V najstarejšem zapisu, v rokopisnem kodeksu iz l. 1466, ki ga hrani dunajska Narodna knjižnica (Osterreichische Nationalbibliothek), je zapisano to ime kot prosynec. Ta dragoceni dokument je prišel v dunajsko knjižnico okoli l. 1790 iz nekega takrat zatrtga samostana na Kranjskem. Že Trubar je l. 1557 spremenil prvotno ime v *proff-imiz*, t. j. prozimec, kar naj bi bilo v zvezi z zimo. Enako je to ime uporabil Dalmatin v svoji Bibliji l. 1584. V kasnejših stoletjih so razni slovenski prizadevni kulturniki razlagali to ime vsak po svoje (p. Hypolit, Linhart, Matevž Ravnikar, Miklošič). Vendar se je vsem razlagam navkljub obdržalo in uveljavilo ime prosinec za prvi mesec v letu. Zatorej Slovenci ne bomo zavrgli tega starodavnega imena, pač pa ga bomo znova začeli uporabljati v naši vsakdanji govorici in pisavi.

PREDSTAVITEV ČLANOV SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN

Kot že v prejšnjih številkih Odseva tudi v tej predstavljamo dva člana Sveta krajevne skupnosti. Tudi zakoncem Bregar smo, kot vsem njunim kolegom, postavili ista vprašanja: ime in priimek, poklic, na kateri listi sta bila izvoljena, za kaj sta v Svetu KS posebej zadolžena in kaj naj bi bila po njunem prednostna naloga

MARTA BREGAR RIŽNAR

Poklic: specialist splošne medicine

Izvoljena na listi: SKD

Komisija za zdravstveno in socialno varnost

Ker se življenjska doba ljudi daljša, pri svojem vsakdanjem delu srečujem vse več starejših pacientov s pljučnico ali možgansko kapjo, ki veljata za bolezni, ki se ne zdravita v bolnišnici, temveč kar doma oz. v domovih za ostarele. Tudi v Trzinu bi že danes, golovo pa čez pel, deset let, potrebovali takšno ali podobno institucijo, na primer negovalno bolnišnico odprtega tipa, saj je za zdravljenje tovrstnih bolezni poleg terapije nujna tudi primerna prehrana in nega. Priljudna menja dobivam tudi od sokrajanov, ki jih za svoje onemogle mame, očete, babice, dedke

skrbí vsak dan, ko hodijo na delo. Pomagajo si z negovalkami na domu, vendar je za takšno dolgotrajnejšo rešitev treba seči precej globoko v žep.

MARKO BREGAR

Poklic: dipl. inž. strojništva

Izvoljen na listi: SLS

Komisija za investicijsko izgradnjo in komunalne zadeve, poseganje v prostor in ekologijo

Spomnim se članka v časopisu pred približno 25 leti, kjer je pisalo o "sanjskem svetu" - Trzinu, poleg pa je bila slika hišice, obdane s cvetjem. Danes me zabolí vsakič, ko se po Mlakarjevi ulici peljem mimo bivšega kioska, kjer se je prodajalo sadje in zelenjava. Neurejena okolica in razbita stekla so res žalostna podoba sanjskega sveta.

Nujno je potrebno zgraditi športno rekreacijski center, kjer bi se lahko zbirali, se spočitli ipd. vsi krajani, posebno pa mladina, ki je svoj prostor našla na ulicah in v zakloniščih.

Morali bi urediti probleme s plinsko centralo in prav je, da se borimo proti velikim in nevarnim skladiščem vnetljivih in eksplozivnih snovi, ki naj bi našla prostor prav v našem kraju, v IOC Trzin.

pripravila: Viktorija Pečnikar Oblak

TISTI, KI IŠČE RAJ NA ZEMLJI,

JE PRESPAL URE GEOGRAFIJE.

ANKETA: KAJ MENITE O LETOŠNJI ZIMI?

V prejšnji številki Odseva smo spraševali prebivalce novega dela Trzina, tokrat pa sva se z Uršo odpravili v stari del. Ne morem si kaj, da vas, dragi Trzinci, ne bi malo oštela. Ko vas čisto prijazno pobarava o tem ali onem, povsem preproste stvari, najraje gledate v tla, se obračate v drugo smer in iščete vse mogoče izgovore. Ponavadi se vam zelo mudi ali pa preprosto ne morete - da ne omenjam težav s fotografiranjem. Nekateri pa ste bolj domiselni, kot neka gospa, ki se je izgovarila, da mora "lulati".

Anketa v Odsevu je način spoznavanja sokrajanov in še vedno se zdi nekaj posebnega, ko v javnem mediju zagledamo znano osebo ali celo sebe. In kaj so nam tokrat o letošnji zimi povedali pogumni Trzinci?

Ivana Rosić:

Meni je kar všeč, ker ni snega. Me rado zebe. Kljub temu pa grem med počitnicami smučat v Avstrijo.

Pavle Krt - župnik:

Vesel sem bil, ko je zapadel prvi sneg in je tako lepo pobelil do Kamniškega vrha. Prav po črti se je poznalo, do kod je padel. Tako mi je

uspelo celo dvakrat smučati. Včasih so bile hujše zime. Nekaterim je tudi takšna všeč, kot je letos, posebno tistim, ki so veliko na cesti. Bolj idilično pa je, če pade sneg, posebno za božič.

Miha Bevk in Emil Smajlovič:

Emil: Meni je hušo, ker ni snega in se ne morem sankati. Med počitnicami bi se šel rad smučat na hribe. Znam pa tudi pesmico o zimi (Zares nam je zapel pesmico Zima, zima bela ...).

Miha: Če bo zapadel sneg, se bom med počitnicami sankal, če ne, bom pa počival.

Tone in Frida Pak:

Tone: Ker ni snega, je brunarica na smučišču na žalost prazna. Ha, ha ...

Frida: Sneg imam rada. Zmeraj je bolj prijetno, če je zima bela.

Marko Levičnik:

Seveda bi sneg moral biti. Sin Žan je bil rojen lanske leto in zato premajhen, da bi ga peljal s sankami, letos pa, upam, da ga še bom.

Napisala: Viktorija Pečnikar Oblak

Foto: Urša Mandelj

ODIGRALI SMO NEKAJ DOBRIH IGER

Ko pišemo o Trzinu in dogajanju v njem, se pogosto srečujemo z enimi in istimi posamezniki. Nekateri enostavno izstopajo in je njihov prispevek k lepšemu življenju kraja večji kot so prispevki drugih. Pa ne gre le za tiste, ki jih je povsod slišati, še največkrat za šankom, kjer na veliko komentirajo in kritizirajo vse vprek - takih je tudi v Trzinu kar dosti, gre za posameznike, ki od sebe tudi kaj dajo, ki delajo z glavo in jim za naš kraj ni vseeno. Za boljše življenje vseh v kraju so pripravljeni žrtvovati tudi del svojega časa in energije. Eden takih mož je tudi Ivko Ručigaj - Romsov Ivko.

Ivko, ki je ravno pred nekaj dnevi praznoval 61. rojstni dan, se je že zapisal v zgodovino našega kraja na več področjih, pa naj gre to za kulturo, trzinsko gledališče, zborovsko petje, gasilstvo ali pa tudi kako drugo področje družabnega življenja v našem kraju. Ivko je nekaj časa deloval tudi v organih krajevnega vodstva.

Prav gotovo pa ga večina sokrajanov najbolj pozna kot poveljnika gasilcev, gledališkega igralca in pevca na cerkvenem koru, zato smo pogovor začeli prav o tem.

Za petje v zboru me je navdušil oče, ki je bil tudi dober pevec. Mislim, da je bilo leta 1954, ko sem se "dri" doma, pa mi je rekel: "Kaj se boš tu dri, pridi k nam, ko imamo vaje, pa se boš naučil." Res sem poskusil in se tudi kaj hitro vključil v zbor, pa še nekaj mlajših nas je bilo. Vaje smo imeli kar pogosto. Spominim se, da smo se

so igrali in bilo je ogromno ljudi. Spominim se, da je bila to res dobra veselica. Avseniki so igrali tam neke do druge ure jutraj, potem pa je še nekdo začel igrati na harmoniko in smo vztrajali vse do 4., 5. ure jutraj. Včas smo kar krepko delali, spominim se pa, da sem vmes šel še plesat. Kar lepo doživetje je bilo.

V naslednjih letih je Ivko pridno sodeloval na organizacijskem področju v društvu. Bilo je kar dosti tečajev, sektorskih in drugih vaj, tekmovanj in drugih gasilskih dejavnosti, hkrati pa je bilo tudi kar nekaj gašenj požarov. Ivko se ne spomni več, kolikokrat je sodeloval pri preganjanju ognjenega petelina, še najbolj pa mu je ostal v spominu požar, ko je leta 1957 gorelo pri Rošovcu v Zarebri.

"Bilo je ravno 29. novembra. Okrog desetih zvečer smo šli s

seslanka telovadnega društva. Bila je izredno gosta megla. Ravno smo šli mimo Pajka, ko je zatulila sirena. Ohrnem se nazaj in skočim na kolo, pa se mi na kolesu sirga veriga.

Nekaj časa tečem ob kolesu, pa se mi začne vse zapletati, tako da ga enostavno vržem kar v jarek ob cesti in tečem h gasilnemu domu. Megla je bila tako gosta, da sirene v sosednjih krajih sploh niso slišali. Vse je bilo odvisno le od nas. Šele ko smo prišli do mosta čez Pšato, smo skozi meglo zagledali svoj ognja.

Rošovčeva hiša je bila takrat krita s slamo, zraven pa je bil še lesen skedenj s steljo, suhim lesom, drvmi in drugo gorljivo kramo. Gorelo je tako hitro, da se prav dosti ni dalo pomagati, vendar bi se ogenj lahko kaj hitro razširil še na bližnjo Tajčarjevo leseno drvarnico in kozolec ali pa na hišo "ta Gornih", ki je bila zelo blizu in je imela lesen opaz. Trudili smo se na vso moč in policaji, ki so prišli drugi dan na kraj požara, so nam potem priznali: "Dobri ste bili, da ste tole rešili!"

Ko smo ogenj ukrotili, smo, kot je običajno, pogorišče še stražili in odpravljali morebitna žarišča novega izbruha ognja. Z viliami sem razkopaval ožgano steljo, ko me je iznenada skoraj podrli curek vode od spredeja. V istem dimu me Močnikov Francej ni videl, pa me je temeljito pošprical. Šel sem okrog in mu ravno vpil: "Pazi, kaj delaš! Glej, kaj si mi naredil!" ko me je v istem trenutku spet nehoval v hrbel pošprical še Brane Pirnat. Ko sem prišel domov, sem lahko samo zlit vodo iz škornjev.

Ivko pa je dolgo zelo zavzeto deloval v trzinskem kulturnem društvu, med drugim je bil 20 let predsednik društva. Ljubezen do gledališča je podedoval po materi Marijanci, ki je bila nepozabna trzinska gledališka ustvarjalca. V Trzinu je zrežirala kar 50 iger, zadnjo leta 1975. Ivko je doslej odigral 69 vlog, trinajstkrat pa se je izkazal tudi kot gledališki režiser. Podatke o svojih nastopih in režijah ima skrbno zabeležene v posebni knjigi. Največ je igral doma v Trzinu, večkrat pa je nastopal tudi v Mengšu in drugod, v zadnjem času je igral v dveh igranih na Studencu pri Moravčah, kot statisti je nastopil v več slovenskih filmih. Lahko smo ga videli v Praznovanju pomladi, Idealistu, Za konec ledna, Vrnitev in v Ljubezni Blanke Kolak.

leta 55 udeležili zleta pevskih društev v Ljubljani. Peli smo v Tivoliju, popoldne pa smo šli še v filharmonijo in trzinski pevski zbor je nastopil tudi tam. Nekako takrat so me začeli spraševati, zakaj ne bi pel tudi na koru in ko sem se nekaj izgovarjal, so mi rekli: "Kaj ti bo nerodno, pridi, pa bomo peli skupaj!" Potem pa se je začelo tudi tam.

Zdaj ste že kar nekaj časa poveljnik gasilskega društva Trzin, to je delovna oz. odgovorna funkcija. Kako dolgo ste med gasilci?

Gasilec sem od leta 1955. Spominim se, da je bila takrat neka sektorska vaja, ki sem jo gledal, potem pa sem pokojnemu Reboju rekel, naj me kar vpiše. Že naslednje leto pa je bila 50. obletnica društva in takrat sem že zavzeto delal na veselici. Avseniki

Za svoje gledališko ustvarjanje je prejel vrsto priznanj, med drugim zlato Linhartovo značko in srebrno Kersnikovo plaketo.

Ko zdaj pregleduje fotografije s predstav se z veseljem spominja tistih trenutkov: "Ja veliko je bilo dobrih stvari. Prva igra v Trzinu po vojni je bila Divji lovec, to je bilo leta 1946, sledil je Mogočni prstan. Igral sem dvakrat, prvič otroka, drugič sem bil pa pes. Ko sem bil star 20 let, sem igral 80-letnega možaka, v igri Čarlijeva teta pa sem igral žensko - Čarlijevo telo. To smo igrali tudi v Mengšu. Kar precej Trzincev nas je nastopalo tudi v

Andko Stefo v vlogi Irona in Ivko Rudigay v vlogi Izkop v igri Pod svobodnim soncem.

Mengšu. Spominim se na primer igre Pod svobodnim soncem, ki smo jo igrali v mengeškem letnem gledališču. Tam je bila kar dobra trzinska zasedba. Igra je bila pravi spektakel in smo jo večkrat ponovili. Spominim se tudi, da smo po vojni nekajkrat igrali kar v trzinskem kamnolomu.

Ta stare dopisnica da slutiti, kako urejen je bil grad Jablje nekoč

Med vojno je bila v kamnolomu nemška stražarska postojanka, po vojni pa smo v baraki, ki so jo zapustili, uredili manjše provizorično gledališče.

Kdaj pa ste odprli kulturni dom? Med vojno je bil požgan.

To je bilo pa leta 1946. Spominim se, kako so, ko smo imeli generalno za igro Divji lovec, mojstri še nabijali deske za pod. Zanimivo je bilo, da so bili mojstri hkrati igralci. Ko so odigrali, kar so morali, so spel nabijali deske. Se zdaj rad pomislim, kako smo improvizirali, kako smo si pomagali z najrazličnejšimi svetili in kulisami. Leta 54, ko smo igrali Trnuljčico, nam je ministrstvo za prosveto pomagalo, da smo dobili tiste modre zavese. Kasneje pa je bilo vedno bolje. Spominim se, kako sta Jože Kralj in Franc Capuder naredila ogromno kulis. Dosti kulis je še zdaj iz tistih časov.

Igrali ste tudi v trzinski cerkvi?

Ja, to je bilo pa leta 1968, ko smo igrali Na betlehemske poljanah. Oder, ki je segal vse od prvih klopi do oltarja, smo dvignili in poskrbeli za kulise in svetlobne efekte. Najbolj zavzel pri pripravi je bil Franci Kurent,

Ivko smo ponovili še leta 1970 za božič.

Ivko se precej zanima tudi za zgodovino Trzina. Ima nekaj zanimivih starih slik, še zlasti gradu Jablje. Zdi se mu škoda, da grad, ki je v starih časih krepko krojil usodo Trzina, zdaj tako propada.

To je bil včasih eden najlepših gradov daleč okoli, zdaj pa vanj lahko pride vsak in dela v njem, kar hoče. Že dvakrat je v gradu gorelo. Odnesti so vse, kar je bilo vrednega. Tudi tista lepa železna kovana vrata, ki so se najdlje upirala, so zdaj neznanci odnesli. Pred kratkim so v gradu snemali TV reklamo, vendar tudi kulturniki niso kulturno popravili za sabo.

Ivko skuša ugotoviti izvor imena Trzin. Zdi se mu, da bi ime lahko izhajalo iz besede trs, saj je bilo le rastline včasih v trzinskem močvirju zelo veliko, iz nje pa so delali tudi trstiko, predhodnico sedanjih mrež za nanašanje ometa na zidove.

Sploh pa se Ivku včasih stoji po nekdanjem Trzinu.

Življenje v starem Trzinu je bilo bolj pestro, kot pa je zdaj. Če že nič drugega, smo se vsi poznali, vedeli smo, čigav je kdo. Za vsako hišo je vsak vedel, kako se pišejo, kako se tam po domače reče in koliko jih živi v hiši. Bolj prijetno je bilo! Tudi veselice so bile drugačne. Vse je bilo bolj skromno. Godec je imel harmoniko, mogoče ga je spremljal še kdo na kitaro in kontrabas. Potem pa so ljudje stopili skupaj in zapeli. Če so dobro zapeli, je hitro kdo dal

Člani trzinske zasedbe kot pastir v igri Na betlehemske poljanah

za liter in poslal pevcem. Zdaj pa je prehrupno, predvajajo tako glasno glasbo, da se sliši v sosednjo vas. Včasih si se lahko na veselici pogovarjal, pošiljal z drugimi, zdaj pa sluh posiljujejo s 700 in več vati.

Zaradi dolžnosti sem še na veselicah, vendar komaj čakam, da grem domov."

S čim pa ste se včasih še zabavali? Pozimi smo drsali na zaledeneli Pšati, predvsem pa smo smučali v Dolgi dolini. Spornim se, kako zavzeto smo tam delali skakalnice in potem skakali na smučeh. Ob nedeljah se nas je zbralo kar nekaj, pa smo navdušeno urejali zaletišče, mostiček in sploh skakalnice. Ni šlo ravno za polete, prijetno pa je le bilo.

Poleli smo na Pšati uredili kopališče. Tam, pri Dimčevem kotlu, kjer Pšata dela zavoj, smo posekali nekaj debelih jelš in z debli

Vse v tem članku objavljene fotografije so iz zasebne zbirke Ivana Ručigaja.

zazejeli vodo. Jez smo utrdili s skalami, potem pa smo uredili še ploščad za sončenje in nekakšen bunker za preoblačenje. Ob tem smo naredili še skakalnice in celo tri šlarina mesta za tekmovalništvo. Bilo je pravo, prav prijetno kopališče. K nam so se prihajali kopal tudi od drugod. Voda za jezero je bila kar globoka, jezerce pa je bilo dolgo kakih 15 metrov. Moram pa tudi reči, da je bila Pšata takral čista, pitna. Nikakršno onesnaževanje ni bilo dovoljeno. Bog ne daj, da bi kdo kaj zlivl vanjo ali mogoče šel na potrebo. Marija joka, so rekli. Ja, včasih je bilo v Trzinu prav prijetno.

Miro Štebe

JUTRA NA HABATOVU ULICI

Sivo ponedeljko jutro je. Ponedeljko jutro že po definiciji niso ravno najbolj priljubljena, za nas, ki pa živimo ob eni najbolj prometnih ulic v Trzinu, pa so prava mora.

Habatova ulica je postala prava transversala med Štajersko in Ljubljano! Iz lastnega dvorišča pridem na ulico le z izsiljevanjem. Nepretrgana kolona se vala od šesle ure naprej. In ne samo to! Le redkokateri voznik upošteva omejitev 40 km/h in glede na to, da je to tudi šolska pol, me že zdaj zmira ob misli, da bo nekoč po tej ulici hodila v šolo tudi moja hčerka. Pred kratkim so na ulici Pod hribom

položili ležeče policaje, pa ne pomagajo dosti. Avtomobili sicer malo bolj trpijo, ampak policaje se da z lahkoto preskočiti. Sprašujem se, kaj storiti? Če ulico enoslovno zapremo, bo tudi za nas težje, saj bi porabili za pol po glavni cesti kar precej časa, vendar mislim, da bi morali vožnjo po Habatovi ulici omejiti le na prebivalce našega kraja. Trzin je že tako dovolj obremenjen s prometom. Vsi komaj čakamo na avtocesto, ki bo, upam, vsaj malo razbremenila cestne razmere v našem kraju, zalo si ne smemo dovoliti, da bi bile obremenjene še stranske ulice, kjer vsako jutro hodijo naši otroci v šolo.

Nuša

RESNICE IN BODICE

Nekoč v Trzinu je Dimež strašil in tovor z vozov si je prilastil, nazadnje končal je, ko grl se ob peč', imel najbrž tudi je vinčka preveč.

Hodit' ni b'lo varno ponoč' skozi vas, polihno pozdravit, še manj pa naglas, dobil si je s pal'co al' skirco ostro, simbol še na plošči je tam za vasjo.

Delali, pletli so kite iz slame, klobuki iz nje pokrili so glave, cekarje ludi za deklške postave ponesli izdelke v širne daljave.

Z Mengšani v slogi skupaj se vzeli, pri Homcu krvavo rihtlo zapeli, razbili so pašo in dom ubranili, pred roparskim Turki, ki tu so morili.

Zgodbe na Bistrici ne smejo zbledeti kjer v roke jim padel poveljnik Belet, Trzinci so tam se postavili v bran, pred vojsko francosko za svobodni dan.

Ko v Gregčvo hišo Francozi vstopili, radovedno so fantje uho prislonili, vojak je pomeril puško in počil, mladenič na travniku kri je potočil.

A mladci njim dožniti niso ostali, za glavo ga skrajšali, v gnoj zakopali, zdaj Frankov nazaj ni več v Trzin, naj vejo, kdo tukaj je petelin.

Ta kraj je lastni imel aerodrom, v času, ko ob Soči je bil rompompom, da Lahe pohlepne nazaj čez vodo pognal, naj bi cesar čez Sočo lepo.

Razkočnosti take ni na tem svet', saj Trzin postaj ima kar devet, ker jezno in mirko vsi se držijo, zalo na postaji vsak svoji stojijo.

Jeziki kosmati, kaj vse so čenčali, o znanih mesarjih, kaj vse so regljali, shirane krave, svinje in bike, predelali so jih v klobasne oblike.

Zalo pa Trzinci bodimo si bratje ne pikajmo se kol pisani gadje, če kdo bi med nas vnesel nemir, kar naj ga pocitra kosmati hudir.

Emilijan Pevec

Težava z našimi mlajšimi pisatelji je, da so vsi v šestdesetih letih.

(W. S. Maugham - angleški pisatelj in dramatik)

BORUT ČONTALA: NOVINAR SEM POSTAL POVSEM SLUČAJNO

Ste kdaj razmišljali, kakšni so uredniki velikih časopisov in kaj počno? Eden od naših sokrajanov, Borut Čontala, ureja enega najbolj branih slovenskih časopisov Slovenske novice, in obiskali smo ga kar na delovnem mestu. Šarmanten, priazen in komunikativen sedi pred računalnikom za svojo mizo v moderano opremljeni pisarni v Delovi stolpnici, v pisarno pa nenehno vstopajo ljudje in mu predajajo nekakšna sporočila. To je delovno okolje Boruta Čontale. Kakšen pa je Borut tudi drugače?

Kakšen je vaš uradni naziv?

Sem namestnik glavnega in odgovornega urednika Slovenskih novic.

Kdaj ste se odločili postati novinar?

To se je zgodilo slučajno. Ponavadi se marsikaka odločilna stvar zgodi povsem slučajno. Kot otrok sem želel postati pisatelj. Malo neuspešno sem študiral, že

za bralce, je pa tudi precej novinarska zvrst.

Kaj pa raje počnete - ste novinar ali pišete prozo?

Raje sem pisal, vendar mi zdaj za to zmanjkuje časa. Pisanje človeka dosli bolj prevzame, ko doživlja vse tuje osebe.

Torej ste bolj umetniška duša?

Bolj kot ne, vendar se s tem v Sloveniji ne da služiti kruha.

Katero področje novinarstva pokrivate?

Vse po malem, le športa ne. Novice pa so sploh reporterska zvrst - loviš dogodke, tudi manjše.

Ko lovite novičke, morate znati tudi manj pomembne zadeve predstaviti kot nekaj posebnega. Pri tem je najbrž že zelo pomemben naslov?

Seveda. Naslovi so velika umetnost. Naslov velikokrat naredi članek, ga proda. Celotni najboljši članek brez dobrega naslova gre v pozabo. Za izbiro naslovov obstajajo tudi razni vzorci.

Kaj pa podatki, ki jih dobivate? Jih preverjate? Ali imate tudi težave s tožbami?

Podatke vedno dobiš od ene strani, ki je zainteresirana, da drugo "namoči". Informacijo je zato treba preveriti tudi pri drugi strani. Zaradi tega zgradba velikokrat propade, saj ugotovimo, da gre le za kakšno nesmiselno maščevanje. Preverjanje je obvezno, saj je to drugo pravilo novinarstva. Sicer sledijo tožbe. Tudi pri nas jih imamo nekaj. Te pokopljejo še tako uspešni časopisi. Gre za velike vsote. Npr. Helena Blagme nas je tožila za 100.000 DEM.

Za novice velja, da so rumeni tisk. Zakaj se reče rumeni?

Natanko ne vem, vendar za grafično podobo velja, da črna črta na rumeni podlagi najbolj izstopa - je najbolj poudarjena.

Kaj pa novinarski etični kodeksi? Prej ste omenili 2. pravilo, katero je prvo?
To je dobili dobro zgodbo. Sicer pa je etični kodeks malo v krizi. Včasih so se plačani članki popolnoma ločevali od neplačanih. To je že del etike. Novinar se ne sme prodajati. Mora iskati resnico, na žalost pa to včasih najde tudi preko plačanih člankov. Drugače pa kodeks sledi načelu, da je človek človeško zvest sebi in tudi novinarstvu to pomeni, da ne sme lagati, vsaj ne premočno.

Vam je naš Odsev všeč?

Seveda, redno ga preberem. Moram reči, da je dober, pa tudi veliko reklam ste pridobili. Je zanimiv in igra svojo vlogo obveščanja v Trzinu.

prej pa sem veliko pisal literaturo. Zahajal sem na Delo in na lepem sem pristal med novinarji, kjer sem že 31 let.

Ste kasneje doštudirali novinarstvo?

Ne. Takrat je redko komu uspelo doštudirati, čeprav moram reči, da imam zelo bogato zbirko indeksov in sem (tako) zelo široko izobražen človek, vendar samo s prvimi semestri.

Pa vam je uspelo napisati tudi kako knjigo?

Ja, eno sem celo izdal. Knjiga Igralec s petim asom je naše sorte kriminalka - jugo štorija iz časov čudne ekonomske politike varčevanja, ko ni bilo kave, bencina ... Kava je bila takrat tihotapsko blago, kar si je dames kar težko predstavljati. Zgodba temelji na resnični zgodbi iz tistih časov. Nekdo je za tono kave kupil 5 volkswagenov avtomobilov znamke golf.

So vam kriminalke pri srcu?

S kriminalkami se da veliko povedati. Zgodba se zapleta in nanjo lahko obesiš precej stvari. Ta zvrst je tudi bolj privlačna

Tudi vi ste pred leti s še nekaterimi sodelavci v Trzinu izdajali časopis.

V času, ko smo se ravno naselili v Trzinu, smo izdali celo 5 števk časopisa. Bil je precej šaljiv, delali pa smo ga tako, da smo ves material prilepili na papir, potem pa smo ga fotokopirali. Vse je bilo rahlo nejasno, vendar je zaleglo za listo prvo obveščeni, ko se še nismo poznali med seboj. Izvode še zdaj hranim

Viktorija Pečnikar Oblak

"TRZINSKI" PEDIATER IN KARDIOLOG

Ura je 3.00 zjutraj. Nemočen otroški jok me že tretjič prebudi iz sna. Otipam vroče čelo. Prižgem luč in zagledam bled obrazek. Bruhanje se noče ustaviti. Zgodbo pozna vsak, ki je kdajkoli živel z majhnim otrokom.

Primarij Slavko Popadič, dr. medicine, je naš sokrajan, ki je svoje življenje posvetil zdravljenju otrok in srčnih bolnikov. 28. novembra je, kot smo že poročali, na Mengeški ulici 48a v Trzinu (takoj za trgovino Pri Jurju - Unitap) v svoji hiši, v za to posebej prirejenih prostorih, odprl zasebno ordinacijo.

Dr. Popadič, nam lahko opišete svojo študijsko pot na področju medicine?

Leta 1955 sem na Medicinski fakulteti v Ljubljani postal doktor medicine. Specialistični izpit iz pediatrije sem opravil leta 1962 v Beogradu, kjer sem vpisal tudi podiplomski študij kardiologije, ki je moj t. i. hobi, izpopolnjeval pa sem se v Londonu in Oxfordu. Leta 1969 sem opravil magistrski izpit iz kardiologije, naziv primarija pa sem prejel leta 1973.

Kje pa ste doslej opravljali svoj poklic?
8 let sem bil načelnik pediatrične službe v splošni bolnici v Zrenjaninu. Sodeloval sem na pediatričnih in kardioloških kongresih doma in v tujini, objavil pa sem tudi več kot 40 strokovnih prispevkov v medicinskih revijah. Od leta 1979 sem delal v Kliničnem centru v Ljubljani. Osem let sem bil vodja pediatrične službe v stari porodnišnici na ginekološki kliniki, imenovan pa sem bil tudi za svetnika. Pedagoško in mentorsko delo je bilo sestavni del mojega delovanja na kliniki in v porodnišnici. V neonatologijo sem uvedel elektrokardiografijo in razvijal kardiologijo. Za svoje delo sem prejel več strokovnih priznanj.

Zakaj ste se odločili za predčasno upokojitve in začeli "na svoje"?

Za to je več razlogov. Že moja prva, pokojna žena Breda Habjan, ki je bila klinični psiholog, si je želela, da bi nekdo svoje življenje posvetil izključno pacientom. Ko smo pred 20 leti gradili hišo v Trzinu, sem že mislil na to. Zelo sem si želel, da bi delal

to, kar me veseli, in moj motiv ni zaslužek, saj imam dobro pokojnino. Kot zasebnik bom svojim pacientom lahko posvetil precej več časa, ki je nujno potreben, kot pa sem ga lahko na kliniki.

Ali vas lahko izberem za osebnega zdravnika svojim otrokom?

Na žalost še ne, ker je to zaenkrat samoplačniška ordinacija, nameravam pa pridobiti še soglasje Zdravstvenega doma Domžale za pridobitev licence zavarovalnice. Vendar pa je to drugi del "borbe". Sicer pa imam za delovanje samoplačniške ordinacije vso dokumentacijo in dovoljenja. Obiskalo me je že 6 inšpektorjev iz Domžal in trije iz Ministrstva za zdravstvo RS-a. Kar leto in pol smo zbirali vse potrebno, vendar ko je mimo, pozabiš na težave.

Kako dobro je opremljena vaša ordinacija? Ali lahko pridemo k vam po prvo pomoč?

Imam kisik, respirator, EKG, vse, kar je potrebno za nudenje prve pomoči in oživljanje (reanimacijo) ponesrečenecem ali bolnikom.

Kaj pa laboratorij?

Svojega laboratorija nimam. Vse preiskave pacienti lahko opravijo v Domžalah, Mengšu, Črnučah ali Ljubljani. Cene so odvisne od vrste pregleda in dodatnih preiskav.

Koliko stane pregled?

Prvi pregled pri meni je zastoj, ker želim, da bi me ljudje spoznali in dobili zaupanje vame.

Kaj menite o pregledih za managerje?

Preventivne preglede za managerje in vse ostale starejše od 30 let zelo priporočam. Za takšne preglede imam vse potrebne pripomočke. Preventiva je v medicini izjemno pomembna. Na žalost še vedno velja, da pridemo k zdravniku, ko že čutimo, da je nekaj narobe. Klinični kardiološki pregled vsebuje: fizikalni pregled, EKG, snemanje, test obremenitve in eventualne dodatne preiskave.

Ali boste opravljali tudi obvezna cepljenja otrok?

Ne, tega ne bom prevzel. To je bolj dispanzersko delo. Opravljal pa bom vsa neobvezna cepljenja proti gripi in klopnemu meningitisu.

Kdaj se lahko cepimo proti piku okuženih klopov?

Za to je najboljši čas januar ali februar. Cepijo se lahko otroci od 5 let naprej. Je popolna zaščita pred meningitisom. Cepljenje poteka v treh fazah. Drugo cepljenje opravimo čez en mesec, tretje pa čez eno leto. S tem postanemo imuni od treh do pet let.

Katere prednosti bi za konec izpostavili glede na to, da imate ordinacijo v lastnem domu?

Prva je ta, da me lahko pokličete kadar koli, tudi ob praznikih, ponoči ... Praktično sem na razpolago 24 ur na dan. Le v primeru, da sem na obisku pri drugem pacientu, me morda ne bi dobili. Lahko me pokličete na tel.: 713-478 in se dogovorimo za pregled, v nujnih primerih pa lahko pridem tudi na dom.

Viktorija Pečnikar Oblak

PODIJETJA, PODIETNIKE IN KRAJANE obveščamo, da tudi na KS zbiramo prijave vseh, ki jih zanima nakup stanovanja ali lokala v CENTRU Trzina.

Zainteresirani lahko na sedežu Krajevne skupnosti dobi ustrezne podatke in Anketo, ki jo izpolni, mi pa jo posredujemo Potezi, to je agenciji, ki bo trgovala s prostori (lokali, stanovanja) predvidenimi za izgotovitev v I. 1999. Dogovorjeni smo tudi, da ima KS pravico vplivati na strukturo posameznih dejavnosti. Zglasite se osebno, svoj prihod najavite na tel. 711-060!

TRZINSKA FARA V LETU 1997

Anton Martin Slomšek je dejal: "Kratek čas in dolga večnost."

Zapel je minilo eno leto, bližje smo smrti in bližje večnosti. Vse posvečno mine kakor kratek čas, zato se ne zanašajmo na minljivi svet. Dobra in huda dela ostanejo, zato poskrbimo za srečno večnost. To naj bo voščilo za novo leto!

Krilline in dečkov 28. septembra 1997. Na sliki: Viktorija Pečnikar, zborček Julija Klevžar.

Vsak skrben gospodar ob koncu leta preračuna, ali ima dobiček ali izgubo. Leto 1997 je trzinski fari prineslo marsikaj dobrega, pa tudi slvari, ki bi jih najraje kar izbrisali iz spomina.

Da se je v župniji redno odvijalo zakramentalno in vzgojno življenje, se skorajda ne opazi, pa vendar pomeni, da je vse teklo po dokaj normalnih tirih. Hlilreje opazimo izredne dogodke.

V maju je bila tako gasilska slavnost ob godu svelega Florjana, zavetnika naše cerkve in vseh gasilcev. Od 27 vabljenih društev se jih je odzvalo 16, skupno 160 gasilcev. Mašo nam je s predolgim govorom o Slomšku "zamočil" Tilen Skubic, slabo voljo pa so nato popravile pridne gospodinjice, saj se je bilo s čim posladkati. Prireditve so se udeležili tudi v narodnih nošah.

Prav na dan sv. Florjana je bilo celodnevno čaščenje, ki ga je popestril salezijanec Mirko Pihler.

6. 4. smo dobili novega nadškola Franca Rodeta, ki je zamenjal Alojza Šušlarja.

Velikonočnega blagoslova je bilo se je udeležilo kakih 900 ljudi, tudi v narodnih nošah.

13. maja smo imeli prvo sveto obhajilo, sveti zakrament pa je prvič prejelo le 21 prvoobhajancev.

Za "prošnje dni" smo poročali v Loko, Mengeš in Groblje. Prosimi smo za dobro letino. Obred zajema sveto mašo, litanije vseh svetnikov in blagoslov.

Od začetka avgusta do 12. decembra se je s cerkvenega dvorišča k zvoniku zmanj oziral 1.050 kg težak zvon, kateremu po vseh meritvah naš zvonik ni mogel nuditi gostoljubja. V začetku decembra je zato odšel razveseljeval župnijo Koprivnica, v kateri oznanja od 11. 1. m. dalje.

V začetku septembra nas je obiskal kip Fatimske Marije s svojimi skrivnostmi in navdih. Slovesnost je s svojim igrivim govorom vodil župnik Franc Godec s Primskovega pri Kranju. S petimi litanijami in pesmijo Marija skoz življenje smo se poslovlili od čudežne sv. Marije. Obisk je bil veličasten. Zgibank in svečk je zmanjkalo.

Oktobrsko rožnensko pobožnost so letos vodili izključno ministrantje. Deklice so to opravile leto prej. Na rožnensko nedeljo pa smo poročali na Homec.

Miklavž je na večer 6. decembra svoje mesto našel v kulturnem domu Trzin, božične polnočnice pa se je v cerkvi udeležilo 480 odraslih in 95 otrok.

Vsem omenjenim svečanostim in pa tudi navadnim nedeljam so še slovesnejši prizvok dali naši zvonarji, ki so svoje delo vedno opravljali odlično.

STATISTIKA ROJSTEV, POROK, POGREBOV IN OBHAJIL

Poroke:

20 oklicanih

17 zapisnikov hrani župnijski arhiv

2 poroki sta bili sklenjeni na Bledu

1 v Ljubljani - Koseze

8 brez birme

Krsti:

42 vseh

18 dečkov

24 deklic

9 od drugod

25 do enega leta

7 nad enim letom starosti (2, 10, 8, 6, 13, 3)

7 izvenzakonskih

16 civilno zakonskih

19 cerkvena poroka

Pogrebi:

15 pogrebov

8 moških

7 žensk

5 predvidenih - ostali niso prejeli poslednjih tolažil vere; ali ni bilo pravočasno poskrbljeno ali pa je to preprečila nenadna smrt - nesreča.

Ohhajila: 17.000

Kazalci na župnijski uri pravijo, da število Trzinčev še narašča. Zaenkrat so mlade družine še bogate z otroki. Starejši krajani imajo že odraslo mladino, ki počasi že računa na skupno življensko pot s partnerji. Mnogi so s cerkveno poroko že v preteklem letu potrdili svojo začrtano pot.

Pavle Krt - župnik

Kaj naj bi premaknili v novem letu?

V ospredje sili potreba po novih veroučnih prostorih. Projekt "prizidek k župnišću Trzin" oživila. V novembru je prispela dokumentacija za pridobitev lokacijskega dovoljenja. Svoje skrbi polagamo v roke sv. Marije, saj jo imenujemo velika stavbenica sveta.

Župnišče trpi škodo zaradi dolrajane kriline in mnogokrat je bilo potrebno plezati na streho.

Viktorija Pečnikar
Oblak

ŠTEFETOVIM IMAMO VONJ PO MOTORJIH V KRVU

Za Matevža Štefeta lahko rečemo, da je Zkrivec za to, da je bil moto-šport v Trzinu v zadnjih desetletjih eden najbolj priljubljenih športov in da so Trzinci krojili, in še krojijo, vrh v slovenskem, še prej pa jugoslovanskem motociklizmu. Matevž, sicer rojen Trnovčan, zdaj pa že dolga desetletja pravi priznani Trzinec, se je izkazal na številnih področjih.

Foto: Urša

Med drugim je bil ustanovitelj strelske družine, predsednik Strelske zveze Slovenije, lovec, velik ljubitelj motociklizma in avtomobilizma, dirkač, zvezni športni funkcionar, krajevni funkcionar, podjelnik, in seveda oče, dedek ... To je le delček dejavnosti, s katerimi se je, in se po malem še ukvarja, prav gotovo pa je najvidnejši ton njegovi osebnosti dajala njegova strast, pravzaprav ljubezen, do motorjev in avtomobilov. Ko sva se o tem z njim pogovarjali v prijetni hišici ob jasi na obronku trziškega gozda, se nam je pridružila tudi njegova žena Ana Štefe, ki ste jo bralci Odseva že lahko spoznali v eni od prejšnjih števil našega časopisa.

Kot zanimivost naj že na začetku poveva, da se Matevž Štefe lahko tudi pohvali, da je bil lastnik enega od železnih knjičkov (na jermen in karbidno luč), ki je zdaj razstavljen v tehniškem muzeju v Bistri pri Vrhniki.

Kdaj ste se prvič navdušili za motorje?

Že kot "mule" sem imel strašno veselje do motorjev in moj prvi motor je imel še pogon na jermen. Kasneje sem ga zamenjal z bolj šim, ki je namesto dinamika oziroma električne luči imel karbidno luč, pri kateri sem moral sam nastaviti vodo in karbid. Spominam se, da so takrat ravno regulirali Ljubljano in so za prevoz materiala postavili ozkoizorno železnico. Vsakič, ko sem zapeljal v luknjo ali čez tračnico, je luč ugasmila. Moral sem se ustavit in jo z vžigalnikom ponovno prižgati. Uh, koliko dela sem imel s tem! Ha, ha, ha.

Kakšne pogoje ste takrat imeli za tekmovanje?

Možnosti takrat niso bile takšne, kot so zdaj. Recimo: danes imaš pokrovitelje in dobiš motor oziroma avto. Takrat pa je šlo vse iz lastnega žepa. Možnosti so bile slabe, če pa si imel zadosti veselja do tega, si si znal to tudi priboriti.

Kje ste dobili prvi motor?

Prvi motor, s pogonom na jermen, sem si "zrihtal" kar sam. Potem sem imel že malo boljšega, s pogonom na verigo.

Kje vse ste tekmovali?

V Škofji Loki, Kamniku, hodili pa smo tudi v Opalijo, Beograd in Zagreb. Vozil pa sem tudi v Italiji in Bolgariji. V Bolgariji, kjer sem vozil rally, so nas zelo lepo sprejeli. Na vseh postankih med rally vožnjo so nas enkratno pogostili. Najbolj so mi ostale v spominu okusne salame. Drugače pa sem tekmoval predvsem na cestno hitrostnih dirkah, ki so jih pripravljali kar na običajnih cestah.

Gospa Ana, ali ste moža spremljali na dirkah?

Sem, predvsem na tistih doma, po Sloveniji, enkrat pa tudi v Beogradu.

Nekaj časa ste dirkali tudi z motorjem s prikolico.

Ja. Prijatelj Miklavčič je vozil motor, jaz pa sem bil njegov sovoznik na prikolici. Ko je Miklavčič nehal tekmovali, sem motor, ki je bil državni, prevzel jaz, v prikolico pa je sedel Javornik. Bila je leva prikolica in tisti, ki je sedel v njej, se je z levo nogo opiral v "pigelinu", imel pa je tudi volan. Ugotovil sem, kako se motor nagiba z volanom. Če se motor pelje naravnost, drsi, če pa je nagnjen, je drsenja manj, zato lahko dosega večje hitrosti. Nujna je bila dobra usklajenost med voznikom in sovoznikom.

Kako ste se pripravljali na tekme?

Z odgovorom je pohitela gospa Ana, ki nama je zaupala, da si je želel le miru in čokolade.

Ja, čokolado sem pa rad jedel, ja.

Dirkali ste tudi z avtomobili?

Pri dirkanju z avtomobili sem bil precej let državni prvak. Še zlasti mi je ostalo v spominu, kako sem na dirki v javnih skladiščih za prvo meslo dobil zlato uro, ki so mi jo pokazali prejšnji dan in me ob tem vprašali, kdo bo naslednji dan lastnik ure. Rekel sem jim: "Ja fantje, fale ura bo jutri moja!" Ha, ha.

Tekmoval sem s "fičkom", ki sem ga doma v delavnici "navil" do konca. Pri zavorah in podobnem mi je pomagal Italijan Angelino.

Gospa Ana pa se je ob tem spomnila, kako so njenega moža enkrat celo prijavili na carini, da je moral dokazovati, kako je naredil vse sam, in kako so se v tistem času velike avtomobilske tovarne zanimala, kako ima ses-

lavljen motor. Ob vseh težavah pa je bilo treba lakrat premagovati tudi veliko rivalstvo in nevoščljivost drugih tekmovalcev.

Ali je bilo "friziranje" motorjev dovoljeno?

Ja, to je bilo povsem svobodno. Kakor si se znašel! Razen kubikov, ki jih je bilo lahko do 850. Vedno pa so hoteli zvedeti, kako imam "zrihtan" avto. Imel sem odlično, posebno gred, ki sem jo dobil v Torinu. Pomagal mi je poznavalec s tovarnarjem Abarthom, ki mi je vsako novo leto kaj podaril. Uplinjač sem imel od Mercedesa 170, zavore so bile diskaste, avto pa je bil 10 cm nad tlemi.

Kaj pa štartnine?

Štartnin ni bilo. Za nagrade pa so bili pokali in ne denar kot danes.

V Trzinu imate tudi delavnico?

Ja, sem jo imel. Zdaj sem jo dal sinovima. Takrat sem bil zaposlen pri Tomosu v Kopru, kjer sem bil vodja prometa. Dobro sem poznal vodilne delavce Tomosa, ki so me tudi navdušili za servis motorjev v Trzinu. Kasneje, ko so začeli izdelovati citroenove avtomobile, sem na avtomobile predsedal tudi jaz. Povabili so me v Francijo, na praksi pa sem bil v Avstriji. Žena Ana je takrat s pomočjo dobrega računovodje vodila pisarno in kuhala delavcem.

Kdaj ste nehali dirkati?

Prijatelj Janez Imperl je nekoč dejal: "Zdaj si na vrhuncu, zato zdaj raje prenehaj!" Ubogal sem ga in nehal z dirkami.

Matevž Štefe, Kamnik 1956, Fiat Abarth (do 850 ccm)

Kakšne naslove ste osvojili?

Odgovorila nama je kar gospa: "Povsod je bil ta prvi!" Zadržila je, da imajo Štefeti vse, kar "smrdi" po motorjih, v krvi. Čep-ravji ni bilo nič priznane, še posebej, ko sta se očetu pridružila še sinova, se je tudi sama poskusila z jeklenim konjičkom, vendar le za kratko pot, od Kranja do Ljubljane. Spominja pa se, kako je najbolj uživala na pogostitvah po tekmah, z bogato obloženimi mizami in zabavami.

Matevž Štefe pa jo je dopolnil: Veliko je spominov. Lepih in manj lepih. Vendar mi ni nikoli žal, da sem dirkal. Lepi so tudi spomina na prijateljstvo z Levčkom - Levom Ponikvarjem, ki je bil kitarist pri Avsenikih. Skupaj sva odraščala in skupaj dir-

kala. Vedno sva si izmenjavala najvišje Jovonike. On na 500 ccm DKW motorju, jaz pa na 750 kubičnem Harley Davidsonu.

Kako pa sta se spoznala z ženo?

Gospa Ana je pohitela: "Čisto slučajno je prišel k nam". Matevž pa se spomni: V Mengeš smo šli po čevlje in usnjene plašče, ker pa zaradi snega nismo mogli naprej, sem šel s prijateljem Lojzeto iz Resljevega hrama (preimenovali smo ga v Moto hram, saj smo tam imeli vsak večer zbor ob klobasi in vinu) na Kasarno, v takratno gostilno, kjer so živeli Anini.

Ali še kdaj sedete na motor?

Na moped še, drugače pa zdaj dirkajo že moji vnuki.

Kako pa zdaj doma zapolnita dan?

Tu, ob robu gozda, imava čez dvajset živali. Obiskujejo naju otroci in vnuki ter najini prijatelji. Mir imava in zrak je tu v gozdu boljši.

Matevž Štefe in njegova žena Ana bi nam lahko povedala še marsikaj zanimivega o dirkah in o tem, kako se je v motoristični in kasneje avtomobilski delavnici pri Štefetu ali kar na Kasarni, kol še zdaj pravijo stari Trzinci, kalil cel rod motorističnih zanesenjakov, tekmovalcev in ljubiteljev dirkanja. Priprčani smo, da bosta še večkrat zašla na strani našega časopisa.

Mojca Senica in Urša Mandelj

FLIS
d.o.o.
Podjetje za trgovino in storitve
Trzin

TRGOVINI:

Kidričeva ul. 12,
Mengeška ul. 9,

Trzin

AKCIJA

sladkor Ormož 1 kg	139,60 SIT
moka posebna Žito T 400 1kg	80,70 SIT
čokolada MAUXION 100g	79,70 SIT
napolitanke MANNER lešnik 450 g	273,20 SIT
kava ZLATI MINAS 100 g	134,60 SIT
sok marelica DAN 1l	154,00 SIT
sok PFANNER pomaranča 2l	250,10 SIT
vino VESELI MARTIN 1l	157,30 SIT
pasja hrana DARLING 1,2kg	246,00 SIT
hrana za zunanje ptice 1kg	166,30 SIT
toaletni papir INTIMA 8/1	406,60 SIT
toaletni papir CARLINA rdeča 8/1	290,40 SIT
prašek pralni ARIEL 3,6 kg	968,00 SIT

S tem glasom pr gotovinske plačilo priznamo 5% popusta!

Akcija velja do razprodaje zalog.
Pripravljamo različne narezke po naročilu!

Se priporočamo.

Krajane obveščamo, da ima
Občina Domžale
SPREMENJENO
telefonsko številko.

Nova številka je:
720 - 100

IZOBESANJE ŽALNE ZASTAVE

Krajane obveščamo, da po
sklepa Sveta KS izobeščamo
črno, žalno zastavo na
stavbi KS za vsakim umrlim
krajanom če to želijo
njegovi najbližji in nas o
tem obvestijo.

POSEBNO OBVESTILO!

PRISEPEK NA STRANI 27 JE
DOGELA & POPOLNOMA IZMIŠLJEN.
VSI KARAKTERJI SO PRODUKT
DOMIŠLJIJE, KAKRŠNA KOLI
PODRUGNOST Z RESNIČNIMI
OSEBAMI & DOGODKI JE ZGOLJ &
GOLO NAKLJUČJE!

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN

S SLOŽNOSTJO DO USPEHA

Letos bo Planinsko društvo Onger praznovalo 15 let svojega obstoja. Eden od ustanovnih članov društva, ki je od vsega začetka član društvenega upravnega odbora, nekaj let pa je bil celo predsednik društva, je Janez Žnidar, ki ga nekateri poznajo tudi po vzdevku Bohinjc. Janez je ves čas z vsem srcem opravljal različne funkcije v društvu - med drugim rad dela z mladimi, je društveni vodnik, že celo vrsto let pa tudi gospodar društva, zato ni čudno, da so ga v društvu, kot prvega in za zdaj tudi edinega, imenovali za častnega predsednika PD Onger Trzin. Zdelo se nam je prav, da nam prav on predstavi društvo in nam pove, kako je Trzin sploh dobil svoje planinsko društvo.

Janez Žnidar

Lahko bi rekli, da se je naše planinsko društvo rodilo na Komni. Bilo je kmalu po novem letu, ko smo bili na zimskem izletu in turnem smučanju nekateri člani takratnega športnega društva Trzin in nekateri najbolj zagnani trzinski planinci, ki pa smo bili člani različnih planinskih društev. Takrat smo se v toploti, zakurjeni sobi doma, v nepozabni zimski idilički, prvič začeli pogovarjati o ustanovitvi lastnega planinskega društva. Peter Levec, ki je bil predsednik ŠD, je predlagal, naj bi društvo ustanovili v sklopu ŠD, vendar se s tem vsi nismo strinjali.

Peter je vseeno, ko smo se vrnili domov, sklical sestanek nekaterih potencialnih članov planinskega društva in dogovorili smo se, da za začetek ustanovimo planinsko sekcijo, ki bo delovala v sklopu PD Janez Trdina Mengše, v katerem je bilo včlanjenih največ Trzincev, hkrati pa naj bi

sekcija delovala tudi v sklopu športnega društva Trzin. Za sekcijo smo se odločili, ker smo se želeli preizkusiti ali smo organizacijsko sposobni voditi društvo.

Že takoj smo začeli voditi izlete. Prvi je bil na Katarino in Polhograjsko Grmado, že prvo leto pa smo skupaj z menškim društvom v Bohinju pripravili planinski tabor.

Zaradi velikega zanimanja sokrajčanov smo kaj kmalu spoznali, da se lahko osamosvojimo. Videli smo, da smo zadostili močni, k temu pa so nas spodbujali tudi drugi. Kaj kmalu smo začeli s pripravami. Med drugim smo precej pozornosti namenjali tudi imenu društva. Nismo želeli, da bi društvo enostavno krtili za PD Trzin. Želeli smo nekaj več, zato smo dolgo izbirali primerno ime, ki bi že na prvi pogled ločilo naše društvo od drugih. Imeli smo kar nekaj težav, nazadnje pa s lahkotno v ožji izbor uvrstili dve imeni: Gričotovci in Onger. Po tajnem glasovanju članov iniciativnega odbora smo se odločili, da naše društvo poimenujemo po hribu, ki se dviga nad Trzinom, saj Onger simbolično, po planinski, povezuje stari del Trzina z novim, hkrati pa je marsikak Trzinec s prvimi vzponom na Onger začel svojo gorniško kariero. Oblikovalec Jože Col je kaj hitro izrisal ličen znak društva, na katerega smo še zdaj ponosni, oblikovno pa je poskrbel tudi za druga društvena dokumente in znake.

10. februarja 1983 je nastopil veliki trenutek. Bilo je zares veličastno. V dvorani kulturnega doma v Trzinu se je zbralo kar veliko ljudi, med katerimi je bilo tudi precej povabljenec. Prejeli smo celo vrsto čestitk, na zboru pa smo sprejeli delovni program društva in izvolili njegovo vodstvo.

Prvi predsednik je bil Miro Štebe.

Tudi na občini, kamor smo šli podpisat ustanovni dokument, so nas pogledali kar začuden. Druga društva imajo običajno ležave, za zberejo potrebnih 11 ustanoviteljev, nas pa je prišlo kar 16, pa še več bi jih lahko pripeljali. Prvo leto smo imeli več kot 600 članov. Bilo je prav neverjetno, kako so nas ljudje radi sprejeli. Ko smo se odcepili od Mengša,

smo s seboj potegnili precej vodilnih članov PD Janez Trdina, kar niti ni bilo čudno, saj je bilo v društvu kar dosti Trzincev.

Kako pa je steklo delo na društvu po ustanovitvi?

Prvi izlet smo imeli že februarja, ko smo se nekateri udeležili tradicionalnega zimskega pohoda na Slol, kmalu zatem pa smo pripravili še druge izlete, ki so bili zelo dobro obiskani. Kot novo ustanovljeno društvo smo bili brez opreme in tudi brez denarja. Za vse smo morali poskrbeti sami. Pripravili smo celo vrsto akcij s katerimi smo utrdili društvo. Med drugim smo se v sodelovanju z gozdnim gospodarstvom lotili pogozdovanih. V parih dneh smo posadili kakih 10.000 smrečic in s tem zaslužili nekaj denarja. Akcijo smo ponavljali tudi v naslednjih letih, tako da smo po gozdovih v okolici Trzina, Mengša, Ihana in drugod posadili kar veliko sadik. Da bi dobili še več denarja in opozorili na društvo še druge, smo ob trzinskem bajerju začeli prirejati piknike, enega pa smo pripravili tudi v kamnolomu. Imeli smo še več kar odmevnih akcij. Med drugim smo izdelali društvene klobučke in značke, ob koncu vsakega leta pa natisnemo tudi poseben društveni stenski koledar, ki jih delimo po hišah Trzincev in drugih članov društva. Ko smo prišli do denarja, smo začeli kupovati opremo, ki je potrebna za delo društva. Vse, kar smo naredili, nam prav gotovo ne bi uspelo, če ne bi bili tako složni, kot smo bili.

Kje ste se sestajali?

V prvem obdobju smo se največkrat sestajali na sedežu KS, večkrat pa tudi v kaki gostilni ali pa kar pri kom doma. Grdo rečeno, ampak zares smo se morali kar "vlačit po oštarijah". V to smo bili prisiljeni

Mala juž (1996)

še zlasti, ko so nam začeli na KS zaračunavati prostore. Svari so se precej popravile, ko smo skupaj s ŠD dobili hišico na ulici Rašiške ceste. Ker je športno društvo takrat že zašlo v krizo, smo za hišico začeli skrbeti predvsem mi. Uredili smo si kar prijetne društvene prostore. Do hišice smo prišli tudi s pomočjo občine, saj smo kar tja poslali prošnjo za prostore. KS se je še takrat zavzela za nas.

Kljub temu, da na začetku nismo imeli lastnih prostorov, smo bili zelo dejavni. Počasi so tudi drugi spoznali, kako smo zagrizeni in so nas začeli ceniti.

Kaj pa so bili po vaše največji dosežki društva?

leju smo v društveni hišici uredili razstavno zbirko, ki je še zdaj edina muzejska zbirka v Trzinu.

Prav tako pa ne morem mimo uspehov naših članov mladinskega odseka. Petkrat so se udeležili državnega tekmovanja v poznavanju gornišva za mlade planince in vedno so se vrnili z uspehom. Dvakrat so zmagali in postali državni prvaki, enkrat so bili drugi, lani pa so osvojili tretje mesto. Mladinski odsek je zelo dejaven, še zlasti zdaj, pod vodstvom Emila

Dolomiti (1995)

mladim planincem prav gotovo zapiše globoko v spomin, saj je na teh laborih vedno prijetno in zanimivo.

Letos boste praznovali 15. obletnico obstoja društva.

O tem se že kar precej pogovarjamo. Med drugim bomo izdali društveni bilten, poudarek pa bo na razvilju prapora, ki ga še pripravljamo. Seveda pa bomo pripravili tudi druge slovesnosti in akcije.

Zelje PD ...

Da bi imeli več članov in da bi bilo naše društvo še boljše, kljub temu, da je že zdaj po aktivnosti pri vrhu med planinskimi društvi. Želeli bi, da bi se še bolj razvila vodniška in markacijska sekcija, najbolj pa želim, da bi v našo dejavnost pritegnili še več mladine, tako da se ne bi dogajalo, kot se ponekod, da mladina v brezdelju in dolgočasu uživa mamila. Naj gredo raje z nami v planine in bodo prišli nazaj zdravi in veseli

Pogovarjala se je Urša Mandeljc

Vidarje (1907)

Uspehov je bilo kar precej. Pripravili smo celo vrsto lepih izletov, vsak mesec vsaj po enega. Vsako leto so zelo dobro obiskani izleti v neznano. Ko sestavljamo letne programe, pa vsakič vanje vključimo tudi skupinske avtobusne izlete. Zelo dobro smo organizirali nekatere članske in mladinske tabore. Članske tabore smo sprva usmerjali v manj poznane gorske predele takratne Jugoslavije. Obiskali smo Durmitor in Prokletje, ko smo dobili izkušnje, pa smo začeli zahajati tudi v tuja pogorja. Tabore smo tako imeli v Grčiji, v Tatrah na Češkem, v Pirinejih, na Korzi, Dolomiti, pripravili pa smo tudi odpravo na najvišji vrh Alrike Kilimandžaro in v Tibet pod Mont Everestom. Naši člani so bili na Matterhornu, obiskali so južnoameriške vrhove in številine zanimive kraje.

Društvo smo vzgojili vrsto vodnikov, markacistov, naravovarstvenikov in drugih planinskih strokovnjakov. Pripravili smo veliko predavanj, razstav in precej družabnih prireditev. Eden od vrhuncov društvenega delovanja je bila obletnica rojstva pokojnega člana društva, enega najvidnejših slovenskih planinskih delavcev, dolgoletnega urednika Planinskega vestnika in pedagoga profesorja Tineta Orla. Ob jubileju

Pevca. Člani mladinskega odseka vsako leto pripravijo mladinski planinski tabor, ki se

VODNIKI PD ONGER TRZIN

Kategorija.

1.	B (PLV)	Čičerov Sandi
2.	A (PLV)	Jerman Jože
3.	BDG (MPV)	Kralj Dušan
4.	B (MPV)	Kralj Simon
5.	B (MPV)	Mesar Tomaž
6.	A (MPV)	Mučibabić Irena
7.	B (MPV)	Pevce Emil
8.	gorski vodnik	Rupar Janez
9.	BD (PLV)	Schoos Gregor
10.	B (PLV)	Schoos Rudi
11.	član GRS	Štebe Miro
12.		Sircelj Lojze
13.	A (PLV)	Žižek Tone
14.	A (PLV)	Žnidar Janez

Verjetno ne veste, kaj pomenijo posamezne črke pod rubriko Kategorija. Posamezna črka označuje zahtevnost poti, po kateri lahko vodnik vodi skupino oz. kliente.

A: Lahke kopne ture (lahke označene poti in lahke neoznačene poti), **B:** (lahke, zahtevne in zelo zahtevne označene poti, lahke in zahtevne neoznačene poti ter lahko brezpotje, načeloma do snežne meje, vključno s posameznimi snežišči), **D:** vse kot pod A, poleg tega pa še zimsko markirane poti in organizirani in varovani zimski pohodi, **G:** vse kot pod A in D, poleg tega pa še lahki turni smuki. **Gorski vodnik** je najvišja stopnja vodništva. Ljudi vodi tudi po ledeniških gorah, opravlja plezalne vzpone, ...

Vse dodatne informacije pa lahko dobite pri načelniku vodniškega odseka Rudiju Schoosu!

PLV = planinski vodnik
MPV = mladinski planinski vodnik

PLANINSKO DRUŠTVO ONGER TRZIN SE PREDSTAVI

Predsednika planinskega društva Onger Trzin Rudija Schossa, ki je hkrati tudi vodja vodniškega odseka na društvu smo zaprosili, naj nam na kratko predstavi društvo:

Kot predsednik koordiniram delo izvršnega odbora društva. Člane tega odbora sklicem takrat, ko se nabere zadosti snovi ali se pojavi kak problem. V izvršilnem odboru so

načelniki društvenih odsekov in sekcij ter nekateri drugi, najbolj zavzeti člani društva. V našem društvu imamo vodniški odsek (vodja Rudi Schoss), markacijski odsek (Marjan Končina), naravovarstveni odsek (Lojze Sircelj), propagandno sekcijo (Janez Martinc), mladinski odsek (Emil Pevec), gospodar društva pa je Janez Žnidar. Kot vsako društvo imamo še nadzorni odbor in časno razsodišče.

VODNIŠKI ODSEK: Vodniški odsek se sestane po potrebi, pridejo pa vsi vodniki. Odsek se zanesljivo sestane konec vsakega leta, saj na teh sestankih vodniki sestavijo program izletov za naslednje leto. Ta pro-

gram izletov je nato vsakič natisnjen na društvenem koledarju. Poleg rednih društvenih izletov, ki so v tem programu, vsak vodnik vodi še posamezne skupine planincev tudi na druge izlete. Vodniki so razdeljeni po težavnostnih stopnjah izletov, ki jih lahko vodijo. Lahko rečemo, da je pri nas vsako soboto, včasih celo ob nedeljah, vsaj en izlet. Za te izlete ponavadi ni objavljen, saj se skupine kar med seboj dogovorijo, kam bodo šli. Vsak, ki ga posamezna lura zanima, se jim lahko priključi.

MARKACIJSKI ODSEK: Skoraj vsako slovensko planinsko društvo skrbi za kako planinsko pot po naših gorah. Naše društvo vzdržuje približno 50 km poti na območju Kravca in njegove okolice. Naši markacisti vsako leto vsaj dvakrat pregledajo vse poti. Prva velika akcija je, ko se stali sneg in je treba poti očistiti in popraviti škodo, ki je nastala pozimi. Naši markacisti so razdeljeni v pare in vsak par skrbi za določeno pot. Posamezni markacisti popravijo manjše spremembe na poteh, jih očistijo vejevja in smeti ter ob poteh narišejo markacije, če pa gre za

Mangrt (1995)

kakšno večjo slvar, na primer če je treba popraviti jekleno vrv - pletenico ali zajlo, kot jim največkrat rečemo, pa se dogovorimo za skupno akcijo. Pri teh akcijah namreč potrebujemo precej ljudi. Treba jih je zavarovati, rabimo agregat in mnogo orodja. Takrat gremo na delo vsi: vodniki, reševalci. ...

NARAVOVARSTVENI ODSEK: Naši naravovarstveniki so zelo dejavni. Ko cvetijo zanimive, redke rože, pogosto hodimo na skupne izlete, namenjene ogledu rastišč teh cvetic. Takrat se nam radi pridružijo tudi drugi člani društva, tako da so to najštevnejši društveni

izleti. Naravovarstveniki poleg tega skrbimo tudi za zaščito narave in še zlasti rož na našem območju. To še zlasti velja za

rastišče lepih čveljcev v Trzinskem gozdu. Vsak naravovarstvenik mora biti izoban in mora imeti opravljen izpit.

GOSPODAR DRUŠTVA: To funkcijo opravlja Janez Žnidar, ki je vzdrževalec naše planinske hiše na ulici Rašiške čete 4. Sprva smo hišico delili s športnim društvom, ko pa je delo v ŠD zamrlo, smo dobili nadzor nad celotno hišico. Morali smo jo popraviti. Vanjo smo namestili kamin, uredili sanitarije, jo prebelili in uredili še celo vrsto stvari. Ob obletnici društva, ki se je pokrivala tudi z obletnico rojstva našega častnega člana prof. Tineta Orla, pa smo v njej uredili tudi stalno razstavo o prof. Orlu. Hišico bi radi še popravili,

Matkov škat

Obletna

poskrbeli za njeno izolacijo in izkoristili podstrešje, mogoče bi jo celo dvignili za eno nadstropje, da bi dobili prostor za delo naših mladih članov.

V društvu pa imamo tudi gospodarja društvene planinske opreme. V času delovanja društva smo nakupili najrazličnejšo planinsko opremo ter opremo za taborjenje. Vso planinsko opremo si naši člani lahko izposodijo za izlete, nekatere kose taborne opreme pa včasih posodimo tudi drugim izrainskim društvom in organizacijam.

MLADINSKI ODSEK: je že zaradi svojega poslanstva (vzgajati mladino v planinskem duhu) lakorekoč najpomembnejši člen v vrnigi odsekov. V zadnjih petih letih smo se že kar navadili, da nas naši mladi člani razveselijo z izrednimi uvrstitvami na tekmovanju "Mladina in gore". Leta 1995 in 1996 so tako naše mlade planinke osvojile 1. mesto, leta 1993 2. in leta 1997 3. mesto. Leta 1996 so člani MO in PD Onger Trzin s pomočjo Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije organizirali to tekmovanje pri nas.

Sliki spodaj: Tekmovanje "Mladina in gore" leta 1997 v Podlehniku pri Ptuj (3. mesto) in leta 1996 v Trzinu (1. mesto).

Zgoraj: Prvovrščena ekipa leta 1996 je prejela nagrado Športne zveze Domžale.

Zgoraj desno: MO PD Onger Trzin je aprila 1997 za svoje dosežke v tekmovanju "Mladina in gore" prejel Občinsko priznanje.

Foto: Emil

Janeja Kodrčak, Katja Šenk, Nika Tomazic in Urša Šturmšič (gledano - desno)

Ti uspehi so seveda plod dolgoletnega dela mentorjev na OŠ Trzin. Znanje, ki ga učenci pridobivajo pri Planinski šoli se utrjuje s praktičnim delom na izletih.

Poleti (običajno druga polovica julija) MO pripravi mladinski planinski labor. To je nekakšna nagrada za tiste, ki so skozi celo leto pridno obiskovali planinski krožek. Od leta 1992, ko jih zopet organiziramo, smo jih pripravili na Pokljuki (Rudno polje), v Krnici, na Jezerskem, v Vratih, v Bavšici in v Trenti.

OBČINA DOMŽALE
PRIZNANJE

NAGRAĐA

PLANINSKEMU DRUŠTVU
ONGER - Mladinski odsek

za izredne uspehe in organizacijo
republicanskega tekmovanja "Mladina in gore"

Za študente in dijake (predvsem tiste, ki so že prej hodili z nami) imamo organizirana srečanja v društveni hišici.

MO bo že ta mesec začel pripravljati serijo predavanj znanih alpinistov. Spremljajte obvestila na plakatih!

AS
DOMŽALE

AVTO SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 1, 1230 Domžale, tel.: 061 716 185

Nova in rabljena vozila
po ugodnih cenah!
Tudi na kredit!

TRZINSKE STRELSKE NOVICE:

PRAZNIK STRELCEV V TRZINU PREHODNA SKIRCA BORISA PATERNOSTA

Že drugič zapored je SD Trzin priredilo spominsko strelsko tekmovanje na državni ravni, ki so se ga udeležili najboljši strelci Slovenije, med drugim tudi naš najboljši strelec

Rajmond Debevec. Dvodnevno tekmovanje je dobro organiziral Damjan Klopčič, vodil pa Franc Brečko

od pištolašev, posebno obutev in usnjena oblačila.

Streljanje je potekalo v strogi tišini, za zaprtili vrati. Poseben del tekmovanja pa je finale osmih najboljših. Na tem delu so smeli prisostvovati tudi gledalci in navijači in jih vzpodbujati.

Streljati so morali na znak, kar pomeni, da so morali po danem znaku streljati v presledkih nekaj sekund.

Ker prazen žakelj ne stoji pokonci, je poklicni kuhar Slane Narat skuhal odličen golaž. Na žalost so ga nevedni prireditelji žež noč pokrili in ga niso postavili na hladno, zato so se z njim lahko okrepčali le prvi dan.

V soboto, 3. 1. 98, so se prvi pomerili pištolaši. Bilo jih je 47. Odstreljali so 6 zaporednih serij po 10 izstrelkov.

Naslednji dan, 4. 1. 98 je streljalo še 52 tekmovalcev s puškami. Ti imajo, za razliko

Za pravilno štetje zadelkov je skrbel dolgoletni sodelavec sodnik Zoro Oražem iz Portoroža, ki mu je pomagal sin Robera. Uporabljala sta poseben računalniški program in napravo, ki bere zadetke na tarči.

Med odmori in čakanjem so se lahko pozabavili z metanjem pikada in gledanjem TV, v preprostem bifeju pa so tešili žejo.

Viktorija Pečnikar Oblak
Foto: Urša Mandeljc

V spomin Borisu Paternostu, po katerem se imenuje to tekmovanje, so na njegov grob položili ikebano.

REZULTATI:

PIŠTOLA POSAMEZNO:

1. Robi Kranjc	SD Olimpija	96	98	94	98	96	96	578	98,3	676,3
2. Simon Velernik	SD Mrož	95	93	98	94	96	95	571	97,8	668,8
3. Peter Tkalec	SD Dušan Poženel	95	97	96	94	98	95	575	92,1	667,1

Uvrstitev naših najboljših treh: Gojmir Pevc 10. mesto s 557 točkami, Sanel Hadžić 18. mesto s 550 točkami in Franci Mušič 26. s 542 točkami.

PIŠTOLA EKIPNO:

1. SD Olimpija:	1698 ločk	2. SD Mrož:	1681 ločk	3. SD Dušan Poženel:	1680 ločk
Robi Kranjc	578	Simon Velernik	571	Peter Tkalec	575
Srečko Vinko	567	Renato Sterman	557	Ksenija Maček	553
Peter Marinček	553	Boris Klančnik	553	Pavli Knez	552

Trzinci so se med desetimi ekipami uvrstili na 7. mesto.

PUŠKA POSAMEZNO:

1. Rajmond Debevec	SD Olimpija	99	100	100	97	100	100	596	104,7	700,7	Uvrstitev naših najboljših treh: Jernej Adlešič 14. mesto, 575 točk, Božo Habjan 37. mesto, 559 točk, 42. mesto Andreja Ferne - 555 točk
2. Renata Oražem	SD Kamnik	95	98	100	98	99	99	589	99,7	688,7	
3. Oto Strakušek	SD A. Hohkraud	97	97	98	98	96	97	583	101,8	684,8	

Točke, ki jih je Rajmond Debevec zbral, pomenijo svetovni rekord, vendar pa tovrstna tekmovanja ne štejejo za uradno priznanje rekorda.

PUŠKA EKIPNO:

1. SD Olimpija:	1743 točk	2. SD A. Hohkraud	1733 točk	3. SD Kamnik	1730 točk
Rajmond Debevec	596	Oto Strakušek	583	Renata Oražem	589
Primož Horvat	583	Martin Strakušek	575	Miha Radej	578
Zoran Uzelac	564	Uroš Javorič	575	Bojana Bombač	563

SD Trzin se je uvrstilo na 8. mesto.

V kombinaciji posamezno so si najboljša mesta razdelili: Jože Kolenc - SD Grosuplje, Roman Radej - SD Kamnik, Branko Malec - SD Kovinar.

V kombinaciji ekipno sta sodelovali le dve SD in sicer: 1. mesto SD Grosuplje in 2. mesto SD Trzin.

Za nagrade so prejeli medalje in denar za streljanje posamezno, pokale za ekipe, za kombinacijo posamezno pa kitaro, električno pečico in gumo Pirelli.

Strelsko društvo Trzin se zahvaljuje: Osnovni šoli Trzin, ki jim je odstopila telovadnico za postavitve 18 mestnega montažnega strelišča. Krajevni skupnosti Trzin s prisotnostjo predsednika g. Toneta Ipavca ter športni zvezi Domžale za sponzoriranje tekmovanja. Biring d.o.o., Jan bar, Šinko Tomaž - servis glasbil. Mizarstvo Pevo, Libanotel - Piro Darko s.p.; Reklamni napel - Šinko Tomaž s.p.; Kovinoplastika Kosmatin; Gloria bar; gostilna "Pr' Jakob Met"; trgovina Unipat d.o.o.; Glasščičarna Oger d.o.o.

NOVICE ŠPORTNEGA DRUŠTVA TRZIN

Program za leto 1998:

ŠD Trzin v februarju praznuje prvo obletnico ponovne oživitve društva! Mislim, da jim lahko voščim v imenu vseh krajanov, se jim zahvalim za ves trud, ki ga posvečajo našemu kraju. Torej, Igor Kralj (predsednik), Janez Lenarčič (namestnik), Monika Jevšenak (tajnica), Marina Kralj (blagajničarka), Anton Zupan, Bojan Perko, Zoran Perko, Vladimir Nadj, Tomaž Dane in Gorazd Završnik (člani) - kar tako naprej!

Igor je poudaril, da so s svojim delom zadovoljni, veseli so tudi z odzivom Trzinčev.

O posameznih akcijah vas bo ŠD sproti obveščalo, za informacije pokličite Igorja (712-103) ali KS Trzin (711-060).

Napovedani šahovski turnir zaenkrat odpade, ker se g. Nadj, ki je organizator tega turnirja, z našimi otroki intenzivno pripravlja na državno prvenstvo v šahu. Želimo jim veliko uspehov!

ŠD Trzin bi se ob tej priložnosti zahvalilo največjim pokroviteljem, ki so jim pomagali do posameznih uspešnih akcij v preteklem letu. To so: McDonald Domžale, Bonsai Trzin, Gloria Bar Trzin in KS Trzin. Zahvaljujejo se tudi uredniškemu odboru Odseva: vsakomesečno objavo prispevkov o delovanju društva.

Nuša

JANUAR,
FEBRUAR:

smučanje za rekreativce v Dolgi dolini (pogoj je seveda sneg), enodnevni smučarski izleti za smučarje rekreativce

→ rekreacija v telovadnici OŠ Trzin (košarka, nogomet, gimnastika)

→ telovadba za otroke

MAREC,
APRIL:

rekreacija v telovadnici OŠ Trzin (košarka, nogomet, gimnastika)

MAJ:

prvomajski tek in piknik

→ otroška olimpiada

→ rekreacija v telovadnici OŠ Trzin

JUNIJ:

košarkarski turnir 5 na 5

SEPTEMBER:

nogometni turnir

NOVEMBER:

pričetek rekreativnih dejavnosti v OŠ Trzin

→ telovadba za otroke

DECEMBER:

božično novoletna zabava za otroke

→ novoletna zabava za krajane

SMUČANJE V DOLGI DOLINI V LETU 1998

Z gospodom Antonom Zupanom smo se pogovarjali o tem, kaj se bo letos, če bo zapadlo dovolj snega, dogajalo na smučišču v Dolgi dolini. Lani je imelo ŠD Trzin veliko težav z organizacijo, saj z Ministrstvom za okolje in prostor niso imeli podpisane zemljiške in najemniške pogodbe za zemljišče. MOP je tudi prepovedalo vsakršni poseg v smučišče in v nadaljnjo gradnjo brunarice, zato je bilo vprašljivo, če se bomo Trzinci sploh lahko spuščali po beli strmini Dolge doline.

S posredovanjem nekaterih prebivalcev našega kraja so dobili soglasje za legalizacijo brunarice in v najkrajšem času pričakujejo tudi podpis pogodbe o obratovanju smučišča.

Brunarico jim je podaril Brane Lap iz IOC Trzin, ki se mu ob tej priliki prav lepo zahvaljujemo, saj jim je s tem omogočil začetek obratovanja. Brunarico so s prostovoljnim delom postavili, po tleh so položili izlajacijo in ploščice, jo toplotno izolirali in obložili z opazem. Zdaj je pripravljena služiti svojemu namenu (spravilo orodja).

Tudi na samem smučišču je bilo potrebno veliko stvari narediti in popraviti, saj ga je prerasllo drevje. Razširili so spodnji del, nekaj smrek je bilo potrebno izruvali s

koreninami, posekali so grmovje, spužili šture in pripravili razširjen teren za postavitev dveh vlečnic. Razširitev je bila potrebna predvsem zaradi varnosti naših otrok.

G. Zupan poudarja, da smučišče ni namenjeno le Trzincem, ampak tudi krajanom Loke in bližnje okolice.

Težava je tudi v tem, da sta obe vlečnici stari 15 let in sta že precej dotrajani. Za varnost bi bilo potrebno zamenjati vsaj eno vlečnico, seveda pa je ponovno problem denar, saj ZŠO Domžale našim smučarjem ne namenja nobenih sredstev.

Ponovno bi opozorila na mačehovski odnos "naše" občine do Trzina. Tudi lu se pokaže, kako zelo upravičeno si želimo imeti svojo občino in razpolagati z našim denarjem tako, kot si to želimo sami, da nam ne bo potrebno hlapčevsko prositi za vsak tolar, ki ga krvavo potrebujemo. V delo na smučišču je bilo vloženega veliko prostovoljnega dela krajanov, podpore od KS Trzin niso imeli zaradi neurejene dokumentacije. G. Florjančič pa je podaril les za dve klopi in dve mizi, in se mu lepo zahvaljujemo.

Če bodo snežne razmere ugodne, bo smučišče ob delavnih odprto od 12.00 naprej, ob sobotah in nedeljah pa ves dan. Dnevna karta za otroke bo po 500,00 SIT,

popoldanska 300,00 SIT. Za odrasle bo dnevna karta 1.000,00 SIT. Za hrano in toplo pijačo bo poskrbljeno!

Z ozirom na snežne razmere je težko napisati, kaj se bo na smučišču zares dogajalo. Glavna aktivnost bo poučevanje otrok, vadiitelji so strokovno usposobljeni in s polno odgovornostjo jamčijo za varnost in pravilno šolanje, kljub temu pa naprošajo starše, da se v trening aktivno vključijo in otrokom omogočijo čim večji izkoristek časa na smučišču.

Težaji med počitnicami

Če bodo snežne razmere ugodne, bodo tečaj izvedli na našem smučišču. Cena tečaja bo 5.000,00 SIT na otroka. V primeru slabih snežnih razmer bodo organizirali začetni in nadaljevalni tečaj na kakšnem ne preveč oddaljenem smučišču. Cena, roki in odhodi avtobusov bodo objavljeni pravočasno. Pri predšolskih otrocih bo obvezno spremlstvo staršev.

Pozor! Smučišče zaradi specifičnih lastnosti ni primerno za snowboarderje, zato jih naprošamo, naj ne molijo in ogrožajo nič hudega slutečih smučarjev.

Za informacije pokličite g. Zupana (713-938) ali KS Trzin (711-060).

V ŠOTORU - BALONU NE BO ZEBLO V NOGE

V teh dneh je Trzin dobil novo, mogoče manj opazno pridobitev, znali pa jo bodo ceniti vsi, ki imajo radi tenis in sploh športno življenje. V športnem centru Taubi pri trzinski osnovni šoli so veliki šotor - balon, v katerem je prostor za tri teniška igrišča, preselili na novo lokacijo. Pred tem so tla, kjer zdaj stoji šotor, astalirali, po asfaltu pa položili posebno preprogo, prekrito z majhnimi delčki prave gume - z gumi granulati.

Nova podlaga bo zaustavila talni hlad in preprečila, da bi igralce med igrani zeblo v noge.

Kot nam je zatrdil lastnik centra Marjan Golob, lahko v balonu zelo hitro premestijo talne oznake in igrišče priredijo za igranje badmintona, odbojke ali pa na primer malega nogometa.

Nova pridobitev je prav gotovo razveselila igralce tenisa, ki v centru Taubi igrajo samostojno ali pa v sklopu treh teniških šol, ki si delijo tamkajšnja igrišča - ena je domača, Taubijeva, druga je menška, tretja pa kamniška. Igrišča Centra Taubi uporablja tudi Teniška zveza Slovenije in

prav pred kratkim so v njem imeli svoj turnir. Balon z novim podom pa s pridom izkoriščajo tudi trzinski šolarji, saj jim Marjan Golob omogoča, da šotor izkoriščajo za športno vzgojo in rekreacijo v dopoldanskem času, seveda pa se lahko vključijo tudi v tečaje teniške šole Taubi.

Foto: Mojca

AEROBIKA

Vsak ponedeljek in sredo ob 20.00 je v dvorani KUD aerobika za Trzinke.

Vabljenje!

USPEŠEN PRVI NASTOP ALEKSANDRA NADJA NA SVETOVNEM MLADINSKEM PRVENSTVU V ŠAHU

Na svojem prvem svetovnem prvenstvu v šahu, ki je bilo od 8. do 18. decembra lani v mondenem francoskem letovišču Canu ob Azurni obali, je mladi trzinški šahist Aleksander Nadj dokazal, da sodi med najboljše mlade šahiste sveta. Med 95 šahisti je zasedel 37. mesto, ob tem pa je imel po rezultatih zelo dober izkupicek - 6 točk več kot 50 %. Z le malo več športne sreče v zadnjem kolu bi dosegel naravnost fantastičen rezultat, že tako pa je bil najboljši v slovenski reprezentanci, saj je zbral največ točk.

V zadnjem kolu je imel realne možnosti, da si svoj rezultat precej izboljša. Madžar Berkeš Ferenc, mojstrski prvak z ELO ratingom 2220, četrti nosilec na prvenstvu, je imel srečo. V časovni stiski se je Aleksander napačno odločil in izgubil. Odločala je le ena napačna poteza, po vodi pa je splavala uvrstitev med 15 najboljših na svetu.

Aleksander niti ni bil preveč razočaran, saj sta mu dobra igra in dober rezultat dvignila samozavest. Dokazal je, da zna igrati šah in da mu znanja ne manjka. Lahko se enakovredno kosa z najboljšimi mladimi šahisti sveta, kar so na svojo kožo čutili tudi:

1. kolo: Nevara David - MK ELO 2075 - (3. mesto), prvak Češke; Aleksander je izgubil.
2. kolo: Gerald Solt - ELO 2000 - (75. mesto), prvak Malezije; Aleksander je dobil.
3. kolo: Daurimbetov Azmat - (25. mesto), prvak Uzbekistana; Aleksander je izgubil.
4. kolo: Parikh Valay - MK ELO 2115 - (18. mesto), podprvak Indije; remi.
5. kolo: Annaberdiev Meylis - ELO 2000 - prvak Turkmenije; Aleksander je dobil.
6. kolo: Venkatesh MR - MK ELO 2155 - (10. mesto), prvak Indije; Aleksander je izgubil.
7. kolo: Real de Auza Enriq - (53. mesto) podprvak Argentine; Aleksander je zmagal.
8. kolo: Abilmajinov Dauren - (59. mesto) podprvak Kazahstana; remi.
9. kolo: Marie Sebag - (63. mesto) prvakinja Francije - dekle je igralo med lanti; Aleksander je zmagal.
10. kolo: Datigault Jean - (44. mesto) prvak Francije; Aleksander je zmagal.
11. kolo: Berkeš Ferenc - MK 2220 - (19. mesto) prvak Madžarske; Aleksander je izgubil.

Aleksander se zahvaljuje vsem tistim, ki so vsak dan spremljali njegove igre na internetu in telelektu in jim obljublja, da bo še naprej tako dobro predstavljal Trzin in Slovenijo. Zahvaljuje pa se tudi vsem sponzorjem, še zlasti glavni: Krajevni skupnosti Trzin, OŠ Trzin, Občini Domžale, ŠZ Domžale, ŠD Trzin.

Pomagali so tudi: Citroen servis Janko Štefe - Trzin, Nissan servis Pižem - Mala Loka, Ford servis - Trzin, Kegal Commerce - Radomlje, Verpex Peter Verbič - Jarše, Trgovina Flis - Trzin, Mercator trgovina - Trzin, Kmetič mesarstvo in trgovina - Trzin, Gloria bar - Trzin, Valentin bar - Domžale, Pizzerija Da Matlia - Trzin, Baron bar - Trzin.

V. N.

Ena od lepih zmag Aleksandra na svetovnem prvenstvu

2. kolo: Gerald (Malezija) - Aleksander Nadj (Slo)

1. g3 d5, 2. Lg2 e5, 3. d3 Sc6, 4.e4 de4, 5. Le4:Sl6, 6.Lg5 Le7, 7.Lf6:Li6-, 8. Sc3 Le7, 9.Sf3 o-o, 10. o-o Le6, 11.Lc6:dc6, 12. Se5 Dg6, 13. Te1 Li6, 14. Sg4 Ld4, 15. Se4 Dd7, 16. Se3 Lb2, 17.Tb1 Ld4, 18. Sc4 Lg4, 19. Dd2 f5, 20. Sc3 f4, 21. Se4 f3, 22. hg3 h6, 23. Se3 Lf3, 24. Kh2 Le3, 24. De3 Dg4! 26. Sg5 Dh5, 27. Sh3 Lg4, 28.Th1 Lh3, 29. Kg1 Dg4, 30.ac Tae8, 31. Da7:Te2, 32. Th2 Tf2, 33. Th3:Dh3: 34. Df2:Tf2-, 35. Kf2:Dh2+ 36. Ke3: Dc3: 37. Tb7+ Kh7, 43.Kh2 c5, 44.Kg2 Dd3: 45. Tc5:De2+ 46.Kh3 Kg6, 47. Tc6 + Kh5, 48.Tc7 g5, 49. Tc5 Df1+ (beli preda, mal v dveh potezih)

Aleksander je po partiji povedal, da bi v 33. potezi lahko končal partijo, vendar je želel igrati naprej, ker je lepo, če zmagaš.

PREOSTALE ŠAHOVSKE NOVICE: OBČINSKO PRVENSTVO DOMŽALSKE REGIJE

Na OŠ Vencija Perka v Domžalah sta decembra potekali občinski šahovski prvenstvi za mlade šahiste. Starostni skupini do 13 let (dečki in deklice letnik 86, 85) in do 15 let (dečki in deklice letnik 84, 83) sta se pomerili 2. decembra.

Med lanti do 13 let je prepričljivo zmagal in že petič zapored postal občinski prvak Aleksander Nadj, v preostalih kategorijah pa Trzinci nismo imeli predstavnikov.

16. decembra pa so svoje moči merile starostne skupine nadebudnih šahistov, starih do 9 let (dečki in deklice letnik 89 in mlajši) ter do 11 let (letnik 88 in 87).

Med lanti do 11 let je prvič poslal občinski

prvak Žiga Bobnar, saj je premagal vse nasprotnike. Zlata medalja zanj pomeni nagrado za večletno naporno delo za šahovnico. Na žalost tudi tu v preostalih skupinah nismo imeli predstavnikov.

Šahovski mentor OŠ Trzin
Vladimir Nadj

O nastanku šahovske igre je veliko legend, katerih vsebine ni mogoče dokazati. Drži pa, da je zibelka te "kraljevske igre" tekla v Indiji, kjer so že pred dvema tisočletjema poznali strateško bojno igro, imenovano *čaturunga*. V njej so poskušali posnemati stanje in sestavo tedanje indijske vojske. Iz tega je po več vmesnih stopnjah nastala nekako v 16. stoletju današnja igra, v kateri gre za to, da nasprotnikovega kralja napademo tako, da ne more zbežati in ga tudi ne morejo rešiti lastne figure.

LEP GLEDALIŠKI POZDRAV, DRAGE DAME IN GOSPODJE!

In nasvidenje v naslednji vojni, kot je lepo zapisal Vitomil Zupan v svoji knjigi "Manuel za kitaro". Da, tako bi zaključil januar-ske Vestičke izpod žarometov. Ha! Pa jih ne bom! Zanalasč ne. Da bi vam privoščil toliko veselja, pa res ne gre. In čeprav sem čisto malo žalosten, a ne preveč, in če hočete, sem čisto, čisto malo tudi utrujen. Zakaj? Zakaj tak nagovor?

Vse leto, vsak mesec sem vas, drage dame in gospodje, obveščal o našem delu in gledališču. O vsem natančno in podrobno. Celo to vam nisem pozabil povedati, kako smo speklj ubogega puja. In ga seveda na koncu v veselje vseh tudi pohrustali.

Na poti v Avstrijo.

Bilo je naporno leto, ure in ure vaj, ogromno, veliko nastopov po vsej Sloveniji in zunaj nje. V samem trzinškem hrastu kulture si je naše predstave ogledalo preko pet tisoč (5000) otrok in njihovih mentorjev, učiteljev. In vendar se sedaj sprašujem, drage dame in gospodje, kje, za vraga, smo ga polomili? Nekaj je tu narobe. Nekaj tu preprosto ne funkcioniira. Kot da bi živeli prebivalci Trzina na enem, ustvarjalci

gledaliških predstav (KUD-ovci) pa na drugem planetu.

Ko se pogovarjam z znanci o trzinški kulturni sceni, mi jih veliko potoži, kako že leta in leta ni bilo v Trzinu nobene "prave" gledališke predstave, da je škoda dvorane, ki sameva in ni namenjena temu, čemur bi morala biti itd, itd, itd ... Pa jim pripovedujem, ali bolje rečeno, skoraj da se zagovarjam in opravičujem, zaradi naših gledaliških predstav, s katerimi smo bili prisotni na republiški sceni. O naših predstavah so pisali vrhunski profesionalni kritiki. V veselje in ponos nam je bilo, ko nam je na eni od naših gledaliških predstav prišel slisnit roke celo sam Dane Zajc. In kaj? Nič ne pomaga. Ko enkrat ljudje dobijo likšno idejo, da se na trzinškem odru ne dogaja nič, je to nič in konec, pika. Vsako prepričevanje je zastonj.

Da, drage dame in gospodje, časi se spreminjajo in to se pozna tudi v gledališču. Predstav, kot so jih delali dvajset, trideset, štirideset let nazaj, sedaj ne delajo tudi v najbolj zakotni vasi naše države. Mogoče je to narobe, ne vem, res ne vem. Naj ostajajo nanje lepi spomini, delati lake predstave, sedaj, v tem času, pa bi bil absurd prve vrste. Včasih, da, v lepih starih časih, ko so na primer Trzinčani postavili na oder gledališko predstavo, jo odigrali pred zadovoljno publiko in jo na koncu dobro zalili, je bil to pravi kulturni praznik za cel kraj. Gledalci so v teh predstavah videli predvsem sosedovega Janeza, Lojzeta, Micko... Vsekakor je bila pomembna tudi predstava, vendar - ta je bila bolj v drugem planu. Slaba igra in napake jih

niso motile, saj so bili amaterji. In amaterjem se pač odpušta. In vendar dam lahko roko na srce in pošteno povem, da je bilo dela za predstavo tudi takrat ogromno. Kot vedno, pa je bilo najtežje za režiserje. Takrat in sedaj, vedno, se predstave delijo na amaterske in profesionalne, vendar pa, če ima teater le malo več ambicij in hoče pogledati in tudi biti na drugi strani, pa se na žalost zadevica malo spremeni. Na drugi strani, drage dame in gospodje, pa obstajajo samo še predstave, na drugi strani predstava je ali pa je ni. To je to! Predstave, ki jih delamo mi, so za marsikatero malo drugačne, zanj nesprejemljive. Ampak predstave so! In tega se ne da znikati.

Sedaj, ko končujem te "naše" vestičke, po radiu poslušam pesmico Adija Smolarja "Jaz sem nor". Naključje? Naključja ni!

Lep gledališki pozdrav.

Jože Štih

... "cvetlice naše poezije stale
do zdaj so vrh snežnikov redke rog'ce,
obdajale so utrjene jih skale" ...

(F. Prešeren - Sonetni venec)

Slovenski kulturni praznik, Prešernov dan, bomo letos proslavili tudi v Trzinu. Zato ste vsi vabljeni v soboto, 7. 2. 1998 ob 18.00 v KUD Trzin, kjer si boste lahko ogledali kratko prireditev z recitali, glasbo in plesom.

VABLJENI!!!

Okus je sovražnik ustvarjalnosti.

(Pablo Picasso - španski slikar, grafik in kipar)

Trije "preveč" in trije "premalo" pogubijo človeka: preveč govoriti pa premalo vedeti; preveč zapravljati pa premalo imeti; preveč dobro o sebi misliti pa premalo dober biti.

(španski pregovor)

Vsako zrno ljubezni, ki smo ga zasejali, bo prej ali slej vzcvetele.

(R. Follereau)

OBRAZI NAŠEGA ČASA

"... IN TEKLA JE NAPREJ ... NIČESAR VEČ NI SLIŠALA. NAPREJ JE TEKLA ..."

Neverjeten občutek za sočloveka in življenjska radost kar vselej iz gospoda Glazarja alias Edwina Čemažarja.

Takšen je konec romana Edwina Čemažarja z naslovom "Doljik gorja", ki je pred dvema mesecema izšel pri založbi Rodna gruda. S pisecem tega novega dela v seriji bestsellerjev sva se pomenkovala v sobi kulturnega doma Fraac Kottar in nastal je tale zapis.

Vprašanje: "Protagonisti vaših del so največkrat ljudje z dna, marginalci, ljudje, ki jih družba zaradi drugačnosti zavrača. Bralce verjetno zanima, kako vam uspe ta svojstvi transpersonalizacije karakternosti subjektov?"

Odgovor: "Nikoli se nisem trudil biti drugačen kot sem. Moje pisanje je le refleksija današnje, z lastnimi kompleksi preobremenjene družbe. Na problem drugačnosti ne smemo gledati z negativnim predznakom, saj lahko drugačni kaj kmalu postanemo tudi sami ..."

Vprašanje: "Dostej ste se pred javnostjo skrivali pod psevdonomom Edvin Čemažar (avtorjevo pravo ime je Stanislav Glazar - Frenk, op. a.), ste se bali neposrednega stika z oboževalci?"

Odgovor: "Ta maska izvira iz najstniških let, ko mi je Svet staršev prepovedal objavo mojega prevencija "Mah na prsih" v srednješolskem glasilu "Daljni horizonti". To je

bil začetek moje trnove poti na piedestal umetnosti. Šel sem med klošarje, prosjači za pijačo in tudi do prvega snega spal pod milim nebom. Kot bolj znani kolega Zola sem opazoval krulo realnost in neizmerno bedo lehi ljudi in hkrati njihovo pristno in neizprjeno človečnost. To mi je vilo novega optimizma in porajalo misel na boljši jutri. Uspeh je le odraz mojega dojemanja življenja kot takega skozi prizmo "padlega človeka, ki se je pobral in ni hotel več pasti". Bralce, moje zvesle oboževalce, dojemam kot stimulativen priisk in vedno znova razlog več mojemu poslanstvu. Rad jih imam ..."

Vprašanje: "Kot sami pravite, ste umetnik, ki živi za to, da ustvarja. Je pa nekolikani nena- vadno vaše mecenstvo, torej pokroviteljstvo, mladih pisateljev iz agrarno in demografsko ogo- roženih krajev Slove- nije. Kaj je bolto- valo tej nedvomno zelo širokosrčni, nevsakdanji pote- zi?"

Odgovor: "Poglej- te, prvih 25 let sem moral usiljavati za- lo, da sem preživel. Zdaj, ko sem sla- ven, lahko na svoj način pomagam listi- m, ki so pripravi- leni živeti za kulturo pisane besede. Us- merjam skupino 14 talentiranih pisateljev, katerih čas šele pri- haja. Ne gre samo za štipendiranje, meni

Kar nekaj varovan- cev Čemažarjevega kluba mladih, nadar- jenihi pisateljev "PA- RAGRAF" bo v začet- ku tega leta izdalo svoje prevence. Mlade- nic na sliki je Sandi Kušar. 26. ki ustvarja v Zasavju. Predstavil se bo z zbirko osebno razmišljujočih novei "Beda neke sreče" in upamo lahko, da mu bo uspel preboj iz anonimnosti.

talentiranih pisateljev, katerih čas šele pri- haja. Ne gre samo za štipendiranje, meni

osehno se zdijo nasveti in napotki, ki jim jih nudim, pomembnejši od denarja. Morda gre res za ne- navadno potezo, vendar pa sem mnenja, da če v teh odmaknjenih krajih domovine ni veliko naložb v industrijo in in- frastrukturo, po- tem moramo vla- gati vsaj v kultu- ro. To vizijo sem imel pred 25 leti in še danes se mi zdi dobra ideja."

Vprašanje: "Lahko v bližnji prihodnosti pričakujemo novo literarno delo izpod vašega peresa?"

Odgovor: "Takole bom povedal: Snovi za pisanje imam zares veliko, vendar pa me mora navdihniti trenutek. En sam trenutek ... in potem spet pišem, pišem. Kolikor se poznam, bo novi roman med nami že čez leto dni. Ne, zanj še nimam naslova".

Vprašanje: "In za konec še intimno vprašanje: Kje ste silvestrovali?"

Odgovor: "Veseli sem se tega večera na Komni v družinskem krogu, z družbo do- brih prijateljev, kozarčkom rujnega in seveda - orglicami. No, vašim in mojim bralcem pa v tem letu želim obilo sreče, lepih misli in čim več vedrega duha."

Z našim gostom sva takole kramljala več kot dve debeli uri in povem vam, čas je kar letel ... Ob slovesu je Stanislav Glazar - Frenk obljubil, da nas kmalu zopet obišče. Veselimo se že ...

Gašper Ogorelec

Umetnik pravi, da je njegov uspeh le odraz njegovega dojemanja življenja kot takega skozi prizmo "padlega človeka, ki se je pobral in ni hotel več pasti".

DEZINFORMACIJSKI VRTINCI MED TRZINCI

Na področju kulture se je v Trzinu v zadnjih dneh zgodilo marsikaj, kar ste lahko prebrali tudi v našem časopisu. Dva dogodka pa sta razburila širšo javnost.

Zadnjič je gospa T. T. šla na popoldanski sprehod po Kidričevi ulici. Na njenem koncu jo je vznemiril hrup, ki je prihajal iz zaklonišča. Beseda je dala besedo in gospa T. T. je mulcem pokazala, kako se zares vihti bobnarske palčke. Njeno preveč vnelo udiranje po kožah pa je, žal, pustilo določene posledice v okolici. Ekskluzivno vam prinašamo sliko (na strani 29), ki pove vse o glasbeni moči izkušene bobnarke.

Tudi na modnih pistaх v stavbi KUD-a se je dogajalo marsikaj zanimivega. Klobuk, ki ga vidite na sliki desno pa je izzval izredno odobravanje. Sliko zadovoljnega občinstva si prav tako lahko ogledate na strani 29!

VESELI DECEMBER V OSNOVNI ŠOLI

Mesec december na poseben način odpre vrata veselju, obdarovanju in praznovanju. V otroški svet vstopijo dobri možje in jim uresničijo marsikatero skrito željo. Vsako leto znova pa vsak na svoj način doživlja božične praznike, se na svoj način poslavja od starega leta in se radosti prihajajočega. Decembrsko razpoloženje obišče predvsem družine, najlepše trenutke pa vsekakor doživljajo otroci.

Praznično razpoloženje ne obide tudi šolskih prostorov. Ker so prazniki pouka prosili dnevi, se praznovanje prične že nekaj dni pred počitnicami. Na naši šoli se je praznično vzdušje čutilo kar ves december, saj so učenci, ki prepevajo v pevskem zboru, pridno vadili božične pesmi, pesmi o zimi, celo na sneženega moža niso pozabili.

Mnogi učenci so pohleli s krašenjem matičnih učilnic, nekateri so jih polepšali še z adventnimi venčki. Manjkale pa niso niti gledališke predstave. Učenci razredne stopnje so si ogledali predstavo Marjetica, Jurij in zmaj, ki je bila novoletno darilo ZPM Domžale, učenci predmetne stopnje pa so se zabavali ob ogledu predstave Klavni v izvedbi Mladinskega gledališča iz Ljubljane. Zadnji dan pred odhodom na božično-novoletne počitnice je popestril še kulturno-zabavni program. Na razrednih zabavah so se

učenci povsili skupaj z razredniki in si zaželeli srečo za prihodnje leto.

Marjanca Ipavec

UČENCI SEDMIH RAZREDOV OŠ TRZIN PONOVO V TREH ODDELKIH

Generacija sedanjih sedmih razredov je bila na začetku šolanja (1. in 2. razred) v treh oddelkih. V 3. razredu so se učenci zaradi nekaj izpisov združili v dva oddelka.

Disciplina in učni uspeh sta se v dveh številčno močnejših oddelkih poslabšala. V

takšnih pogojih dela je generacija prispela do 7. razreda. Na pobudo staršev in učiteljev smo si ponovno prizadevali za tri oddelke. To nam je preko Ministrstva za šolstvo po letošnjih jesenskih počitnicah uspelo.

Učenci imajo zdaj primernejše učne pogoje,

njihovo počutje v šoli je boljše, učitelji in starši so zadovoljni in upamo, da bo to vplivalo tudi na večjo uspešnost in boljše učne rezultate.

VESELI DECEMBER V VRTCU ŽABICA

V decembru smo imeli v vrtcu kar nekaj prireditev, ki so popestrile dneve, ko smo pričakovali obdaritev Božička in dedka Mraza.

Dopoldne smo imeli tudi predstavo, ki so jo pripravile dijakinje vzgojiteljske šole iz Ljubljane, z naslovom Šivilja in škarpice.

Vrhunec samega praznovanja smo imeli v kulturnem domu v Trzinu, kjer smo skupaj s ŠD Trzin pričakali Božička, ki nas je

obdaroval. Učenci osnovne šole Trzin so za nas pripravili predstavo Božično drevo, plešalci iz vrtca pa so nam pripravili plesno točko. Kljub temu, da je bila v dvorani kar precejšnja gneča, so bili otroci zadovoljni in presenečeni nad darili.

V januarju bomo v vrtcu zopet organizirali zimovanje na Ambrožu pod Kravcem. Udeležilo se ga bo dvajset otrok, kar pomeni, da so otroci s starši zadovoljni s tako

pripravo zimovanja, saj nam, vzgojiteljicam, vsako leto zaupajo več otrok. Upam, da bomo tudi letos domov pripeljale vse otroke zdrave, zadovoljne in polne novih doživetij.

Pripravile bomo tudi maskerado, ki jo bomo izvedle kar v vrtcu v dopoldanskem času, seveda pa bomo pripravile tudi pustni sprevod po ulicah Trzina.

Petra

KRAJEVNI PRAZNIK

Na zadnji seji Sveta KS v letu 1997 je bil sprejet sklep, da se

15. maj

razglasi kot

KRAJEVNI PRAZNIK TRZINA.

Zakaj ravno 15. maj?

Na ta dan daljnega leta 1273 je bil Trzin prvič pisno omenjen. Tako bomo imeli priložnost v letošnjem letu ta datum svečano obeležiti kot 725-letnico prve pisne omembe kraja:

"Komanda Nemškega viteškega reda v Ljubljani je 15. maja 1273, ali pa že pred tem, pridobila šest húb v Trzinu (Direzin). To je do sedaj najstarejša znana pisna omemba kraja." (S. Stražar: Mengeš in Trzin skozi čas).

POČITNICE MALO DRUGAČE: ANGLIJA

Človek se mora gibati, toda vsak od nas to dojemata na svoj način. Za nekatere je gibanje že to, da se presedejo s stola na stol, za druge je dovolj, da zlezejo na kak hrib ali dva, za tretje (kamor prištevam tudi sebe) pa ga ni čez dobro potovanje v drugo državo. Le tako lahko namreč spoznaš drugačne običaje, kulturo, ljudi, predvsem pa hrano (mljask!).

Tako me je letos pot (letalo Adrie Airways) zanesla v Anglijo - čudovito deželo, kjer kraljujeta Tony Blair in kraljica Elizabeta II. Windsorska. Kot še 28 drugih navdušencev sem se tudi jaz odločila za tečaj tujega jezika pri agenciji Kompas Holidays v Windsorju. Odločitev ni bila slaba, ampak najboljša možna (vsaj zame)! V Anglijo sem prišla 7. julija in bila takoj ob izstopu iz letala presenečena nad angleško natančnostjo in organiziranostjo.

Na letališču je bilo namreč točno označeno, kje je treba stati, varnostnik (ki pa sploh ni izgledal tako hud kot se je delal) pa te je napotil k enemu izmed 20 sprejemnih uradnikov, ki so se pozanimali o namenu tvojega obiska. Ta natančnost pa te potem spremlja tudi na vseh ostalih uradih, le da je drugje varnostnik odsoten (na žalost), kajli nadomesti ga računalnik.

No, potem so nas z avtobusom pripeljali do šole, tam pa smo takoj namučili možgane z reševanjem testa iz angleščine, zato da so nas lahko uvrstili v skupine. Sledil je ogled Windsorja ter ob 17.00 srečanje z družinami.

Mene je pod okrilje vzel prijeten starejši možakar, Bob, z njim pa sta bili še dve

gardedami. Saj ne; bili sta moji sestanovalki. Na poti do mojega novega doma smo prediskutirali različne teme in zelo hitro postali prijatelji. Zvečer sem spoznala še Jackie, Bobovo ženo.

No, naslednji dan pa smo začeli s poukom, in sicer ob 9.00 zjutraj. Na poti v šolo so me presenetili še šolarji v

uniformah, ki so tudi v juliju še imeli pouk. Skratka, s širimi drugimi smo pristali v

najboljši skupini med vročerkvimi Španci, mirnimi Poljaki in za-
peljivimi Italijani - to

pa so tudi večinsko prebivalstvo v šoli tisti čas. Andre (učitelj) jih je najprej vprašal, če vejo, kje je Slovenija. Brez heca; vedeli so skoraj vsi oz. so za našo lepo deželico vsaj enkrat že slišali. V tej skupini sem dobila tudi največ novih prijateljev, saj smo bili kar naprej skupaj; delali smo v parih in obravnavali teme od mamil do splava ter tako še na ta način spoznavali mišljenje drug drugega.

Večkrat je prišlo do manjših sporov, predvsem med Španci, ki so se v skrajni sili zatekli kar k materinemu jeziku ter se obmetavali z različnimi kletvicami. Prav zabavno je bilo vse skupaj.

No, ob 13.30 so bili ponavadi krajši odmorčki, v katerih smo samo Slovenci jedli, ostali pa so igrali nogomet ali pa kaj podobnega. Njihova malica je bila ob 13.00. Vsak je lahko namreč jedel, kadar je hotel, saj je od doma (angleškega) s sabo prinesel Lunch paket. Ob 13.00 pa se je pouk tudi končal.

Popoldne pa smo imeli različne dejavnosti. Ob torkih in četrkih smo se zabavali v športnem centru, ob sredo spoznavali London (oz. njegove znamenitosti, predvsem krasne

muzeje), ob petkih pa so prišli na svoj račun najbolj zapravljivi, saj smo imeli prost popoldan, večina pa jih je takrat šla nakupovat.

Kaj pa vikend? Ob sobotah so bili organizirani izleti v različne kraje, ob nedeljah pa si bil lahko z družinami, toda mi, iz

Brighton (pieža) - Mateja je druga z leve

Slovenije, smo šli v London in si ogledali še razne trge, Oxford Street, muzej voščtenih lutk, Hard Rock Cafe, ... Pa še angleško trav'co smo preizkusili, če je res tako mehka, kot pravijo. A če je? No, tega pa ne povem, hoste morali kar sami tja. Saj se splašča, boste videli.

P. S.: Za tisle, ki imate resne namene, pa še cena takega tečaja - 2000 DEM (oz. \$ 1000) + nekaj žepnine za spominčke ... (do 1000 DEM je kar dovolj).

In še to: cene in življenjski standard sta podobna kot pri nas, samo obleke so veliko bolj poceni, narava (ki je lepa oh in sploh) pa itak nikjer nič ne stane.

Pa tudi Angleži niso tako zelo gladni, kot se govori, vreme je bilo pa tudi vse tri tedne (kolikor sem jih preživela tam), ne boste verjeli, SONČNO!!!

Mateja Erčulj

DEZINFORMACIJSKI
VRT: NC MED TIZINCI

K JANEZU PRIHAJA TUDI DRNOVŠEK

Restavracija

Vsi najbrž vemo, da je pojesti kaj dobrega užitek, da pa je to lahko tudi prefinjena umetnost, se nekateri šele učijo. Janez Bratovž, ki ga prijatelji kličejo kar Jani, pa to že dolgo ve. Ni čudno, saj se je najprej učil za kuharja. Vendar ni ostal pri tem! Hotel je še precej več. Končal je še hotelirsko šolo, potem pa se je v praksi podal na dolgo raziskovalno pot v svet vrhunske kuhinje.

Janeza stari Trzinci prav gotovo vsi poznajo kot enega najbolj zagnanih mladih športnikov izpred dvajsetih let, ko je v Trzinu zelo uspešno delovalo športno društvo. Bil je eden od ustanoviteljev društva, potem pa je bil eden najuspešnejših trzinskih atletov. S številnih tekmovanj se je vračal z zlatimi medaljami in pokali, za svoj največji uspeh pa šteje četrto mesto na Teku treh src v Radenci. Bil je tudi dober smučar in smučarski tekač - med drugim je zmagal na prvem trzinem tekcu na smučeh, ki so ga pripravili na Pokljuki. Jani zdaj za šport nima več toliko časa, je pa še v vrstah trzinskih gasilcev, pa čeprav zdaj živi v Kamniku. Pravi, da je še vedno zaveden Trzince in da bo to vedno ostal, lekanja pa imu tudi zdaj veliko, saj mora za dobro poslovanje svojih dveh gostišč kar veliko

pa je spoznal gospoda Tschebulla, lastnika ene najbolj uglednih restavracij v Avstriji. Kaj kmalu je bil kuhar v gostišču Tschebull ob Baškem jezeru. Prvi dve leti je bil pomočnik šefa kuhinje oziroma saucier, to je šef za omake, potem pa je bil šifri leta šef kuhinje, v kateri je v sezoni delalo kar 25 kuharjev in pomočnikov. V omenjeno gostišče so prihajali najuglednejši gostje, na primer takratni ameriški predsednik Nixon, predsednik OZN-a Kurt Waldheim, avstrijski kancler Vranitzky in znani filmski Vinetou, igralec Pierre Brice.

Jani se rad spominja takratne službe, v njej pa se je tudi izredno veliko naučil. Gospod Tschebull je bil odličen gastronom. Imel je čez tisoč kuharskih knjig in Jani se je pridno učil od njega. Spravljal je jedilnike in si zapisoval recepte. Rad pa je obiskoval tudi druge kuhinje po Evropi in v njih gledal znane kuharje, kako so pripravljali najbolj imeniine jedi.

Zakaj ne bi poskusil na svoje?

Prad petimi leti in pol je Jani v Domžalah odprl svojo restavracijo, ki ji je dal svojo dušo in poskrbel, da gostje vanjo prihajajo ne le jest, ampak tudi na vrhunske užinke ob okusanju slastnih jedi in pijač. K izbranim jedem namreč obvezno sodijo tudi izbrane pijače. Jani se lahko pohvali tudi z diplomo izučenega strokovnjaka za vina, zato ni čudno, da je gostom v njegovi restavraciji na voljo kar 30 vrst zlatih buteličnih vin. Jani sam, ali pa natakarji, lahko gostom izvedensko svetujejo, kakšna vina sodijo k izbranim jedem.

V restavracijo JB v Domžalah prihajajo priznani sladkosi in vsi, ki vedo, da življenje lahko olepšajo tudi izborni griljaji.

Med gosti, ki so okušali specialitete Janijeve kuhinje, so tudi Janez Drnovšek, Marjan Podobnik, Borut Pahor, Janez Janša, Lojze Peterle, Jože Pučnik, poleg znanih politikov pa tudi umetniki France Slana, France Mihelič, Rudi Španzel, Maginitico, Jonas, Eva Longyka, Špela Pretinar, Jure Košir, Brigita Bukovec in drugi. Nekateri so stalni gostje in tudi Janijevi znanci in prijatelji. To še zlasti velja za nekatere naše vrhunske športnike. V JB Tschebull

prihajajo ministri, veleposlaniki, poslovneži in seveda tudi tisti, ki bi radi kako obeležili kak življenjski mejnik, dosežek, ali pa uglednim gostom, na primer iz tujine, pokazali svoj okus in tudi poznavanje umetnosti uživanja.

Že sam lokal je drugačen

Ob umirjeni lahkotni glasbi, ki v restavraciji gostom omogoča pogovore, se obiskovalci lahko razgledujejo med razobešenimi slikami, starimi in sodobnimi, še večji užitek pa je prebiranje jedilnika in nato okušanje dobrot. Jedilni list ponuja res pestro izbiro specialitet, pri katerih že imena razvnamejo domišljijo. Začnete lahko s sestavljenko hladnih jedil JB, nadaljujete s česnovim juho s škampi, nato pa gratiniranimi polži in pljučnim medaljonom v teranovi omaki. Lahko se odločite za nojev medaljon z rožmarinovo omako, žrebičkov steak v zeliščni omaki ali pa jelenovim hrbtom v lovski omaki. Možnosti je veliko in vse se že ob branju jedilnega lista zdijo tako vabljive, da bi človek začel okušati kar po vrsti. Za vrhunec lahko izbirate med celo vrsto odličnih sladk, na primer s parfait sladlodom ali s panne colo, to je kuhano sladko smetano. Nekateri se ne morejo upreti

jogurtovi rezi, drugi pa prisegajo na čokoladno peno. V restavraciji pripravljajo vrhunske ribje jedi, kjer losose, brancine in druge ribe specialitete spremenijo v pregrešno okusne griljaje, lahko pa izbirate med raki, jaslgi in hobotnicami. Poznavalci pravijo, da je Jani čarovnik za omake, čeprav Jani budno hedi tudi nad vsem, kar se godi v kuhinji, in povsod daje svoj vrhunski pečat in zadnjo hesedo.

tekati naokoli in urejati najrazličnejše podrobnosti. Janiju je namreč v krvi, da hoče vsako stvar opraviti kar najbolje, če že ne vrhunsko. To mu vsi priznavajo in njegova restavracija JB by Tschebull v Domžalah, nasprotikulturnega doma, slovi kot ena najbolj in tudi najbolj cenjenih v Sloveniji.

Zakaj tako ime restavracije?

Jani je po šolanju svojo kuharsko pot nadaljeval kot kuharski vajenec v hotelu Turist v Ljubljani, potem je eno sezono kahal v hotelu Riviera v Portorožu, nekaj časa je kahal tudi pri Špornu v Radomljah in Repovžu v Domžalah, potem pa se je za 5 let podal v Avstrijo, kjer je kahal najprej v hotelu Regina ob Vrbskem jezeru, potem

Ponudba in kakovost hrane in pijače presegata vsa pričakovanja, je v knjigo vtisov v restavraciji zapisal eden od hvaležnih gostov. Ob tem se človek vpraša, zakaj si ne bi še večkrat privoščil takšnih posvetnih užikov.

Dve Janijevi restavraciji

Restavracija JB Tschubul na Ljubljanski 54 v Domžalah je odprta od 12. ure do enih ponoči in to vsak dan, razen ob nedeljah. Janez Bratovž pa je z novim letom odprl še

eno restavracijo in to v Kamniku na Maistrovi 11, blizu tamkajšnje avtobusne postaje. Kamniška restavracija je namenjena predvsem malicam, kosilom in večerjam, v njej pa strežejo tudi z odprtimi vini. Odprta je od 7.30 do 22. ure. Informacije za obe restavraciji je mogoče dobiti tudi po telefonu: v Domžalah je številka 715-109, v Kamniku pa 831-081. Še zlasti za domžalsko restavracijo Jani priporoča predhodno rezervacijo, po telefonu pa je mogoče sporočiti tudi posebne želje gostov.

OGLESEVANJE NA OKROGLIH STEBRIH

Ker so bile oglasne deske vse prepegosto primerna tarča za razposajane in od energije prekipevajoče huligane, so se pred časom občinski veljaki spomnili, da bi bilo dobro po občini namestiti okrogle betonske stebre za oglaševanje. Nepridipravi takih stebrov ne morejo kar tako polomiti ali porušiti, nerodno pa je, da nanje ni mogoče pritrditi plakatov kar z risalnimi žebjički. Ker so oglaševalci iznajdljivi, so si nekako pomagali z različnimi lepilnimi trakovi in drugimi lepili,

in stebrički so začeli služiti svojemu poslanstvu. A glej ga zlomka, kmalu so neznanci začeli z njih vestno trgati vse plakate. Zgrožene privržence urejenosti našega kraja pa so zdaj pomirili plakati agencije, ki vsem ponuja oglaševanje na okroglih stebrih. Izgleda, da so res mojstri svoje obrti in da se tislím, ki jim bodo zaupali lepjenje plakatov, ne bo več treba bati, da plakati ne bi ostali na svojem mestu. Tisti, ki znajo seštetí 1 + 1, naj vedo, da je to le golo natočevanje.

BANČNI KONTEJNER JE ZA BANČNE ODPADKE!

V trzinški banki v novem naselju se že kar precej časa hudejejo na paco-ne, ki, meni nič tebi nič, v bančni kontejner dovajajo svoje odpadke. In to najrazličnejšo vrsto in kramo, pa še celo vrsto mrdečih siva-

Bančni uslužbenci so že prepoznali nekaj izkoriščevalcev svojega kontejnerja, med drugim so si zapisali tudi registrsko številko imobila, s katerim pripelje odpadke ena od brezvestnih strank. Žalujejo, da bodo posegli po manj prijetnih ukrepih, če bodo kontejner še naprej polnili drugi. Onesnaževalci, ki imajo premajhen kontejner, se lahko zamislijo nad tem, kaj jih lahko čaka, če bodo osebje v banki zadostil razjezili! Pravica je na strani banke, pa tudi obresti lahko hitro zrastejo, da o dolgovi ne govorimo! Policajev še omenili nismo.

TUDI KOMUNALCI PRAZNUJEJO

Zadnjič so se nekateri Trzinčani na železniški postaji Mlake v Trzinu zgražali nad polnim košem za smeti, ki ni prenesel vseh odpadkov in jih je malo pobruhal tudi po svoji okoliici. Ampak kritikom je ušlo, da je bil ravno čas praznikov in da morajo tudi komunalci praznovati, saj so vendar ljudje. Nerodno je to, da imajo komunalci očitno precej dolge praznike ali pa je zanje praznik vsak dan, ko je okrog nas več smeti. Le takrat ljudje pomislijo nanje. Če je vse čisto, jih še pes ne povoha.

Ko plezate na goro resnice, se nikdar ne trudite zaman: če danes niste dosegli višje točke, ste krepili svoje moči, da se boste lahko jutri povzpeli višje.

(Friedrich Wilhelm Nietzsche)

SPROŠČENO V ČEVLIH RITEM PLANETA

Obutev lahko še kako vpliva na naše počutje in razpoloženje! V udobnih čevljih je ritem življenja bolj poskočen, zdrav in tudi utrjenost kasneje naše sile. Če pa je obutev še prijetna na oko in izdelana po modnih merilih, je dober občutek zjajmen.

Od 20. oktobra lani imamo tudi v Trzinu svojo trgovino s čevlji, tako da se za nakup obutve lahko odločimo kar na sprejodu in nazaj grede čevlje še preizkusimo. Trgovina Ritem planet je v starem delu Trzina, na Mengeški ulici 53/a (Križmanova hiša pred Jan barom).

Obisk v prodajalni vas bo prepričal, da je to lahko trgovina s čevlji prav za vas. Na policah boste našli obutev za vsakdan in za vse prilike. Kakovostna obutev znanih, predvsem italijanskih, proizvajalcev bo navdušila mlade, ki sledijo modi, kaj po svojem okusu pa bodo našli tudi starejši z bolj umirjenimi, a predvsem praktičnimi merili. Med čevlji se svetijo taki za slavnostne prilike, takorekoč sami se ponujajo najrazličnejši športni modeli, zelo peštra pa je izbira tudi udobnih in kakovostnih čevljev za vsak dan. Za otroke trgovina Ritem planet ponuja bogat izbor čevljev za zimske dni iz lahkega simpatex materiala, ki omogoča nogi dihanje, hkrati pa ni premočljiv. Takšna obutev je na voljo tudi za starejše oziroma tiste z večjimi številkami.

Ženske lahko izbirajo med modnimi modeli najrazličnejših barv z debelimi podplati, dostikrat z rezano gumo. Lahko se odločijo za nizke, elegantne čevlje, ali pa za gležnjake ali pa tudi za najrazličnejše škornje. Med proizvajalci ženskih čevljev, ki se ponujajo na policah Ritem planeta, naj omenimo le nekaj najbolj znanih: Kinsly, G star Life, Tosi Vannino, Moda Giovane, Close Up, Marinella, Kilvana in še cela vrsta drugih.

Moški lahko izbirajo med modeli Klondike, Club Shoes, Bush Runner's, Woodman, Gordon Jack ..., med otroškimi modeli pa naj omenimo Asso, La Giostra, Moki Duck, Panda Piumotto.

Izbira je res velika! In ne samo to! Prav zdaj lahko kupite zimske modele čevljev ceneje, po zelo ugodnih cenah! Še do 4. februarja bodo v Ritem planetu za posamezne modele čevljev nudili ugodne posezonske popuste. **PRIDITE IN PREPRICAJTE SE!**

V trgovini Ritem planet pa lahko kupite še različne modne dodatke: na primer najrazličnejše modele modnih torbic in nahrbtnikov za mlada dekleta, pa tudi za vse tiste, ki radi sledijo modi. Najbolj bogat je izbor torb znanega helgijskega proizvajalca Kiplinga.

Ob tem pa lahko v Ritem planetu izbirate

Ritem planetu so na voljo še drugi izdelki, zato se splošča sprehodili po prodajalni in spoznali, kaj v njej še vse prodajajo. Z nakupom v Ritem planetu si lahko prihranite marsikako vožnjo v Domžale ali Ljubljano, vaš ritem pa bo v obutvi Ritem planeta prijetnejši.

**Mengeška cesta 53/A,
1236 Trzin
Tel.: (061) 724-182**

**Prodajalna je odprta vsak dan
od 9. do 19. ure, ob sobotah pa
od 9.00 do 13.00.**

Trgovato Koper

TRGOVINA BURNIK

Mengeška • Prešernova 3

telefon / fax: 061 737 785, mobilni: 0609 648 422

VSE ZA VAŠEŠKI ČAS

novi varnostni trikotniki	od	1.380 SIT	dalje
snežne verige Weissenfels	od	6.240 SIT	dalje
akumulatorski polnilci Bosch, Peko	od	5.608 SIT	dalje
preizkuševalce kisline akumulatorja	samo	671 SIT	
preizkuševalce tekočine hladilnika	samo	671 SIT	
brisalci za vetrobranska stekla	par od	1.194 SIT	dalje
dodatne stop luči	od	1.440 SIT	dalje
pretočna prastostoječa črpalka za tekočine	samo	11.497 SIT	
agregati za pranje vozil, traktorjev itd	od	31.318 SIT	dalje
tekočina proti zmrzovanju za pranje stekel 1l	od	438 SIT	dalje
avto tepihi - univerzalni	od	2.112 SIT	dalje
sobna kolesa - Viva digital	od	32.160 SIT	dalje
molokultivator Goldoni - uno 5S	samo	199.815 SIT	
motorna žaga Husqvarna - 61 FF	samo	71.064 SIT	
motorna žaga Partner 370	samo	33.600 SIT	
motorno kolo Tomos APN 6 - Alpina novi model	samo	134.800 SIT	
motorno kolo Tomos APN 6 - stari model	samo	129.800 SIT	

VEDNO NA ZALOGI:

motorna olja Castrol, Valvoline, Elf, Mobil, Mapetrol, Proton in Rsl, antifriz - koncentrat in razredčeni, akumulatorji Fiamm za motorna kolesa, osebna in tovarna vozila - 2 leti garancija, zimske in letne pnevmatike Sava in Pneumat, prtljažniki fapa + dodatki za smuči, sedežne prevleke, spojlerji, volanski obroči - športni, rezervni deli - pločevina, mehanski rezervni deli, pločevina, elektromaterial Iskra, Saturnus, Hella, Bosch in drug material za osebna in tovarna vozila, tovarne priklole, kolesa Rog in Atala, skuterji Piaggio, ročno elektro in navadno orodje in drugo.

Plačilo kupljenega blaga tudi na 1+7 čekov ali s kreditom brez pologa.
Kolesa Rog 10% popusta na gotovino ali 1+1 ček, možen nakup na 1+11 čekov brez popusta in brez obrestil

Trgovina je odprta: vsak dan od 8. do 19. ure, v soboto od 8. do 12. ure.

Obliskite nas in se prepričajte o naši bogati ponudbi in konkurenčnosti cen.

VABI NA SMUČANJE MED POČITNICAMI

od 15. 2. 98 do 20. 2. 1998,

na smučišča južne koroške regije v Avstriji: Petzen, Klippitztl, Koralpe, Weinebene, Saltztigel ...

Prijave in informacije: tel. 061/ 714 435.

CENA: 380 DEM na osebo.

V ceno je všteto 5 polnih penzionov in petdnevna smučarska karta, ki velja za vsa navedena smučišča.

VABLJENI!

Športni park Trzin vabi vse tenisače na igranje tenisa v balonu s tremi igrišči na preprogi z gumi granulatom.

Rezervacije po tel.: 061 714 435.

VABLJENI!

FIZIO CENTER TRZIN

Zakaj se ne bi brez bolečin iznebili bolečin? Vendar se jih lahko dokončno znebimo le tako, da odpravimo resnične vzroke zanje.

Večina terapij, ki obstajajo dandanes, uporablja le simptomatski način zdravljenja, ki bolečino le začasno omili, tako da

se le-ta kaj kmalu spel pojavi, včasih celo v še ležji obliki.

Način zdravljenja dr. Vladimira Borisova, ki je v svetu eden vodilnih specialistov za novo manualno terapijo, uspešno odkriva prave vzroke za bolečine in jih tudi zanesljivo odpravi.

Vzroki za bolečine, ki pestijo številne ljudi, so največkrat mikropoškodbe, nastale pred mnogimi leti. Tekom življenja se človek večkrat udari oz. poškoduje. Pri tem pride do disfunkcij (nepravilnih položajev) kostnih struktur in majhnih krčev okoliških mišic, ki se sčasoma razširijo na sosednje mišice. V organizmu nastopi proces negativne kompenzacije, ki preprečuje občutek bolečine.

Vendar pa mišice ne zdržijo vse življenje in po daljšem času patološki procesi začno premagovati negativno kompenzacijsko reakcijo. Pojavijo se bolečine, ki jih pacient ne more natančno definirati, ker je na številne mikropoškodbe že zdavnaj pozabil. Terapija, kakršna za zdravljenje uporablja dr. Vladimira Borisova, je mehka metoda zdravljenja, pri kateri pacient pod natančnim terapevtskim nadzorom uporablja svojo mišično moč in tako aktivno sodeluje pri odstranitvi vzrokov za bolečine.

V prvi fazi zdravljenja zdravnik odpravi proces negativne kompenzacije, v drugi pa disfunkcije kostnih struktur. Po 4 - 8 tretmajih je potrebno napraviti daljši odmor (10 - 20 dni). Takrat pacient hodi na plavanje, nato pa pride še na 1 - 3 korektivne terapije, kjer zdravnik odpravi še preostale morebitne disfunkcije, ki jih organizem sam ni mogel uravnotežiti.

I.O.C.Trzin, HRASTOVEC 10, tel./fax: 061/721 386

PREHRANA PODGORSEK

Šlandrova 4, Črnuče, v tovarni IMKO

vam po ugodni ceni nudi več vrst
dopoldanskih malic.

**Poleg tega vam nudimo tudi veliko
izbiro domačih sladice.**

POSEBNA PONUDBA:

Dopoldansko malico vam
pripeljemo tudi v vaše podjetje.

Informacije po ☎: (061) 16 - 12 - 316.

Delovni čas:
vsak dan
od 9.00 do 14.00,
razen sobot, nedelj
in praznikov.

**SE
PRIPOROČAMO!**

EDINI PRAVI SERVIS

ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 70,
nasproti blagovnice Vele,
tel.: 711-790

**DIJAKI,
STUDENTJE**

POMEMBNO!

Na željo ti zaslужeni DENAR za vsa boljša
podjetja nakažemo TAKOJ po prejemu potrjene
napotnice v celotnem znesku.

PERMANENTNO NAPOTNICO ti pošljemo
avtomatično vsak mesec na željeni naslov.

Odprto tudi OB SOBOTAH
od 9 h do 12 h.

**KAJ VSE
LAHKO OPRAVIM
na INTERNETU:**

<http://www.studentski-s-domzale.si>
(vključitev, prosa dela, napotnice...)

**DIJAKI,
STUDENTJE,
SPOROČITE NAM
SVOJ E-MAIL**

OPOZORILO IN PROSNJA

Upravnike in lastnike oz. uporabnike zgradb obveščam, da ste v skladu z 11. členom Odloka o ureditvi zimske službe v občini Domžale (Uradni vestnik Občine Domžale, števil. 7/96) dolžni pred svojimi objekti:

- odstraniti sneg s pločnikov za pešce v celotni dolžini nepremičnine,
- odstraniti s streh in žlebov ledene sveče,
- ob poledici posipati pločnike za pešce,
- odstraniti sneg s parkirnih prostorov in dostopnih poti.

V primeru nespoštovanja določil omenjenega Odloka bom zoper kršilce podal predlog za uvedbo postopka o prekršku, saj za kršitve odlok predvideva denarne kazni v višini do 25.000,00 SIT.

Komunalni nadzornik Občine Domžale
Aleš Kerin

**RTV
'SERVIS'**

GORENC s.p.
Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 061 716 - 302
mobilni: 0609 644 - 121

Popravila: - TV sprejemnikov,
- PC monitorjev,
- audio naprav.

Tudi na domu!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

"Beli človek nam je veliko obljubljajal, več,
kot si lahko zapomnim, držal pa je samo
eno obljubo - to, da nam bo vzel našo
zemljo, kar je tudi storil."

(Rdeči Oblak - poglavar Siouxov)

Nasvidenje februarja!

NOVO V DOMŽALAH DOMLES d.o.o.

Trgovina z barvami in laki
Savska 47 A
1230 DOMŽALE
Tel.: 061/710-179

**V NAŠI TRGOVINI MED PRIJAZNIMI
LJUDMI UGODNO NUDIMO:**

Belton	3.809,00 SIT
Beltop	4.426,00 SIT
Mojca SVEČE	236,00 SIT
Piramida SVEČE	150,00 SIT

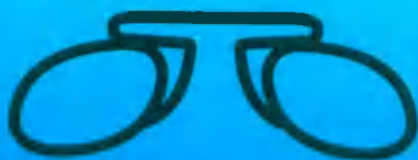
male gospodinjske aparate, dežnike, razna čistila
ter pripomočke za barvanje.

ZAGOTOVLJENI PARKIRNI PROSTORI!

*Večjo količino tudi dostavimo na dom.
Obiščite nas med 8. in 16. uro, ob sobotah med 8.
in 12. uro in izkoristite ugodne cene.*

OPTIKA

Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale
Tel. 714-006

*Delovni čas:
vsak dan 8.00 - 12.00
in 16.00 - 18.00
sobota zaprto*

Slovenska 24, P.E. Mengeš
tel.: 738-980

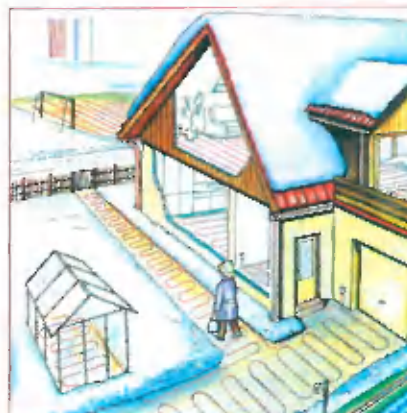
INSTALACIJE CERAR

MONTAŽA IN SERVIS VSEH VRST
OGREVALNIH NAPRAV

centralna kurjava, plinske inštalacije,
solarno ogrevanje, vodovodne inštalacije

DRAGO CERAR s.p.

Zupancjeva 11,
1236 Trzin

ELEKTRO-OGREVANJA

ELPAN - d.o.o. Mengeška 66/A - 1236 Trzin
tel: 061-716-735; 722-993; fax: 061-714-471

Grelne in meteorne inštalacije

- žlebovi-žile - odločne cevi - klančine - uvozi v zgradbe
- zunanje površine - notranji prostori - proizvodni obrati

ATEST: SIQ-VDE-ISO 9001

Tel.: 061/713-037
Mobilni: 0609/628-451
0609/648-389